בשורת מתי

עד היום הזה במוסרה עם
היהודים ונחבאה במערותם
ועתה באחרונה מתוך חוריהם
ומחושך מוצאת לאור שנת הנ״ך
הרה ויולדת בן לפ״ק מגאולתנו
פה בפאריס האם בצרפת:

EVANGELIVM HEBRAI
cum Matthæi, recèns è Iudæorum
penetralibus erutum, cum inter-
pretatione Latina, ad vulgatam
quoad fieri potuit, accommodata.

CVM PRIVILEGIO.

PARISIIS.
*Apud Martinum Iuuenem, sub insigni D. Christo-
phori, è regione gymnasii Cameracensium.*
M. D. LV.

EVANGELIVM
MATTHAEI EX HE-
BRAEO FIDELI-
ter redditum.

PARISIIS,
*Apud Martinum Iuuenem, sub insigni
D. Christophori, è regione gym-
nasii Cameracensium.*
1555.

IO. TILIVS EPISC.
Briocen. Carolo Lotharingo princi-
pi Cardinali ampliss. S. P. D.

ANno superiore profectus in Italiam, inter multos ac varios libros, hoc diui Matthæi Euangelium Hebraicum reperi: quod equidem vt non ausim adfirmare de eo quod sua ille lingua diuinitus cõscripsit, expressum, ita ex eruditorum hominũ & Cisalpinorum & Trãsalpinorum testimonio atque prædicatione, possum asserere à Rabbinica dictione plurimum

hoc Euangelium, curaui, ad hánceque rem ſacram, Iohã- nis Merceri doctrina & co- gnitione præſtãtis, iudició- que acri præditi, & de lite- ris Hebraicis, ſiquis ætatis noſtræ eſt, optimè meriti, opera ſum vſus. Nulla autẽ alia quàm ſua commenda- tione & maieſtate liber in publicum egredi eo iure po teſt, quo vbique terrarum Euangelium imperet, & ſua ipſum authoritate nitatur, oportet. Quod igitur tan- diu inter illos Dei olim fi- lios primogenitos delituit,

 &

mum abeſſe, eáque conſcri- ptũ orationis puritate, quã nulla poſt deſolatam hanc gentem ſcripta redoleant. Longè enim aliud ab eo eſt, quod nobis Munſterus ple- runque barbarum & ineptũ obtruſit. Hoc nitidius eſt, præterquàm quòd phraſer nobis Hebraicas multis in locis dilucidiores facit. Ita- que ego in eo literarum ſa- crarum amore, quem in me maiorem Deus indidit, quã facultatum copiam, perſe- uerans, vt verbum de verbo religioſiſsimè cõuerteretur

hoc

gendísque vitiis, quibus ecclesiæ ministri fœdati sunt, exoptarẽ: ex qua vitiorum sentina, ista quibus quotidie iusto Dei iudicio vexamur mala redũdare persuasum habeo. Deus opt. Max. te, Pontifex ampliss. in dies ad meliora maioráque semper prouehat, in téque summũ illum virtutum gradũ quem ab eo speras, perficiat & absoluat. Parisijs XXVII. Nouembris, M. D. LIIII.

& præfractis ac obstinatis animis incognitum vel potiùs contemptum fuit, hoc id tempore, vt est inter Euãgelia primũ ordine, ita sub auspicatiore cuiusquã nomine quàm tuo apparere nequiuisset, qui ecclesię nostrę Gallicanę facilè principem locum tenes, & quem pacatis compositísque hisce negociis ac bellis periculosis, in quibus amplitudo tua principatúsq; necessariò iã aliquot annos occupatus est, feliciter impeditum restauranda religione, corrigen-

אלה

תולדות ישו בן דוד בן אברהם
אברהם הוליד את יצחק יצחק
הוליד את יעקב יעקב הוליד את
יהודה ואחיו׃ יהודה הוליד את פרץ
וזרח מתמר פרץ הוליד את חצרון
חצרון הוליד את רם ורם הוליד את
עמינדב עמינדב הוליד את נחשון
נחשון הוליד את שלמון שלמון
הוליד את בועז מרחב בועז הוליד
את עובד מרות ועובד הוליד את
ישי ישי הוליד את דוד המלך ודוד
הוליד את שלמה מאשת אוריה
ושלמה

ושלמה הוליד את רחבעם רחבעם
הוליד את אבים ואבים הוליד את
אסא ואסא הוליד את יהושפט
יהושפט הוליד את יהורם יהורם
הוליד את עוזיהו עוזיהו הוליד את
יותם יותם הוליד את אחז אחז
הוליד את חזקיהו חזקיהו הוליד
את מנשה מנשה הוליד את אמון
אמון הוליד את יאשיהו יאשיהו
הוליד את יכניה ואחיו בגלות בבל
יכניה הוליד את שאלתיאל
שאלתיאל הוליד את זרובבל
זרובבל הוליד את אביהוד אביהוד
הוליד את אבנר אבנר הוליד את
אליקים אליקים הוליד את עזור
עזור הוליד את צדוק צדוק הוליד
את אמון ואמון הוליד את אליהוד
אליהוד הוליד את אלעזר אלעזר
הוליד את מתן מתן הוליד את
יעקב

יעקב יעקב הוליד את יוסף איש
מרים שממנה נולד ישוע שנקרא
משיח וכל הדורות מאברהׄ עד דויד
דורות ארבעה עשר ומן גלות בבל
עד המשיח דורות ארבעה עשר
ותולדת ישו המשיח כן היה מאחר
שאמו מרים אורשה ליוסף בטרם
הוא בא אליה נמצאה הרה מרוח
הקדש ויוסף אישה היה איש צדיק
ולא אבה למסור אותה למיתה
ולא לגלותה אך היה בליבו לעזוב
אותה בסתר ובהיותו חושב בזה
המלאך נראה אליו בחלום לאמור
יוסף בן דוד אל תירא לקחת מרים
אשתך כי מה שיולד ממנה מרוח
הקדש הוא כי מרוח הקודש היא
הרה והנה היא תלד בן ותקרא
את שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו
מכל חטאתם וכל זה למלאות
מה

מה שנאמר מאת י׳י על ידי הנביא
ישעיה לאמר הנה העלמה הרה
ויולדת בן וקראת שמו עמנואל
ויקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צוה
אותו מלאך י׳י ולקח אותה לאשה
ולא ידע אותה עד ילדה בנה
הבכור ויקרא את שמו ישוע:

ואחרי שנולד ישוע בבית
לחם בעיר יהודה
בימי הורודוס המלך הנה מכשפים
באו ממזרח ירושלם לאמר איה
מי שנולד מלך על היהודים כי
ראינו כוכבו במזרח ובאנו ל
להשתחוות לו וכאשר שמע
הורודוס נתמלא חמה הוא וכל
ירושלם עמו ויאסוף את כל שרי
הכהנים ואת סופרי העם וידרוש
מהם באיזה מקום המשיח יולד והם
אמרו לו בבית לחם יהודה כי כן
נאמר

נאמר מפי הנביא ואתה בית לחם
אפרתה לא צעיר להיות באלפי
יהודה ממך לי יצא להיות מושל
בעמי ישראל: אז הורודוס קרא את
המכשפים בסתר וחקר מהם היטב
את עת הכוכב אשר נראה להם:
וישלח אותם לבית לחם ויאמר לכו
ודרשו הטב על הנער וכשתמצאוהו
הגידו לי למען אבא גם אני ל
להשתחוות לו וכאשר הם שמעו
את המלך הלכו והנה הכוכב אשר
ראו במזרח הלך לעניהם עד אשר
בא ויעמד ממעל מנגד אשר שם
הנער וכאשר ראו את הכוכב
שמחו שמחה גדולה עד מאד ויבאו
לבית וימצאו את הנער ואיתו מרים
אמו ויפלו על הארץ וישתחוו לו
ויפתחו את אוצרותם ויקריבו לו
מתנות את זהב ואת לבונה ומור

ויהי הם אחווים בשנה והנה
המלאך נראה אליהם לאמר
השמרו משוב ירושלם אל הורודוס
והם הלכו ושבו לארצם על דרך
אחרת: ומאחר שהלכו והנה מלאך
י'י נראה ליוסף בחלום לאמר
קום קח את הנער ואת אמו וברח
לך למצרים והיה שם ושם תעמוד
עד שובי אליך כי הורודוס מבקש
להמית את הנער ויקץ ויעש כאשר
אמר לו המלאך וישא את הנער
ואת אמו בלילה וילך מצרים ויהי
שם עד מות הורודוס להמלאת
שנאמ' מיהוה על ידי הנביא שאמר
ממצרים קראתי לבני אז הורודוס
רואה כי הותל מהמכשפים קצף
עד מאד וישלח וימית את כל
הנערים אשר בבית לחם ובכל
גבולה מן שנתים ולמטה כאשר

שמע הזמן מחמכשפים: אז נתקיים
מה שנאמר מאת ירמיהו הנביא
עליו השלום האומר קול ברמה
נשמ נהי בכי תמרורים רחל מבכה
על בניה מאנה להנחם על בניה
כי איננו: ואחרי שמת הורודוס הנה
מלאך י'י נראה בחלום ליוסף
במצרים לאמר קום ושא את הנער
ואת אמו ולך אל ארץ ישראל כי
מתו המבקשים את נפש הילד
ויקם ויקח את הילד ואת אמו
ויבא אל ארץ ישראל וכששמע
כי מלך ארקילאוס ביהודה תחת
הורודוס אביו ירא ללכת לשם
ויזהר בשנה הלך אל ארץ הגליל
ויבא וישב בעיר נצרת למלא מה
שנאמר על פי הנביא כי נצרת
יקרא:

בימים

בימים ההם קרא ליוחנן
המטביל ויקרא
במדבר יהודה לאמר עשו תשובה
בחיים כי קרובה מלכות שמים
לבא וזה הוא אשר אמר ישעיהו
לאמר קול קורא במדבר פנו דרך
י'י ישרו בערבה מסילה לאלהינו
והיה לבושו של יוחנן משערות
גמלים ואזור עור על מתניו ואכלו
היה ארבה ודבש היער אז יצאו
אליו מירושלם ומיהודה וכל מחוז
הירדן ויטבלו מעליו בירדן ו
ומתודים את חטאתם וכאשר ראה
רבים מן פרושים ומן צדוקים
שבאו לטבילתו אמר אליהם דור
האפעים מי הוריעכם לברוח מן
החרון הבא לכן עשו הפרי הראוי
לתשובה ואל תאמרו בקרבכם כי
אברהם הוא אבינו כי אני אומר

לכם

לכם שוש יכולת בידי האלהים
להקים בני אברהם מהאבנים
האלה וכבר הגרון הושם על שורש
העצים וכל עץ שאינו עושה פרי
טוב יכרת ואל אש ישלח: רק אני
מטבל אתכם במים לתשובה ומי
שיבא אחרי הוא חזק ממני ואני
איני ראוי לשאת את נעליו והוא
יטבל אתכם באש רוח הקדש
ובידו מזרה ויטהר את גרנו ואסף
חטיו אל אסם ומוץ ישרף באש
שלא תכבה: אז בא ישו מן הגליל
על הירדן אל יוחנן כדי שיטבל
ממנו ויאמר לו יוחנן לאמר אני
צריך להטבל על ידך ואתה בא
אלי ויען ישו ויאמר אליו הרף נא
כי בואת יאות עלינו למלא כל
צדקה הניחו וטבלו ואחר שנטבל
ישו ועלה מן המים והנה נפתחו
השמים

השמים עליו והנה רוח אלהים
יורדת מן השמים כדמות יונה
ובאה עליו והנה מן השמים קול
אומר זה בני אהובי אשר בו רצתה
נפשי:

ד אז הובא ישו במדבר יהודה על
ידי רוח למען ינסה מהשטן
וכאשר צם ארבעים יום וארבעים
לילה אחרי כן נרעב ויבא המנסה
ויאמר לו אם בן אלהים אתה אמור
שהאבנים אלה יעשו לחם ויען ישו
ויאמר נכתב כי לא על הלחם
לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא
פי י״י יחיה האדם אז העלהו
השטן לעיר הקודש ויעמידהו על
פנת ההכל ויאמר לו אם בן
אלהים אתה התנפל למטה שהרי
כתוב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך
בכל דרכיך על כפים ישאוך פן

תגוף באבן רגלך ויען לו ישו
ויאמר גם כתוב לא תנסה את י׳י
אלוהיך ועוד העלהו השטן על הר
גבוה מאד ויראהו כל ממלכות
העולם וכבודן ויאמר לו כל אלה
אתן לך אם תפול ותשתחוה לי ואז
אמר לו ישו לך השטן כי כתוב את
י׳י אלהיך תשתחוה ואותו לבדו
תעבוד אז הניחו השטן והנה
מלאכים קרבו ושרתו אותו ואחרי
ששמע ישו כי אסור יוחנן הלך
לגליל ויעזוב את נצרת ויסע וישב
בכפר נחום והיא עיר על הים
בגבול זבולון ונפתלי להתקים מה
שנאמ׳ על פי ישעיה הנביא האומר
ארצה זבלון וארצה נפתלי דרך
הים עבר הירדן גליל הגוים העם
ההולכים בחושך ראו אור גדול
יושבי בארץ צלמות אור נגה
עליהם

עליהם ואז החל ישו לקרא לאמר
שובו שובו בתשובה כי קרבה
מלכות שמים : וילך ישו עליהם
מהגליל וירא שנים אחים את
שמעון שנקרא כיפא ואת אנדריאה
אחיו השולחים את הרשת בים
כי הם דיגים ויאמר אליהם לכו
אחרי ואעשה אתכם דיגי האנשים
והם מיד עזבו הרשתות וילכו
אחריו וילך משם וירא שנים אחים
אחרים את יעקב בן זבדי ויוחנן
אחיו בספינה עם זבדי אביהם
התופרים את רשתותם ויקרא
אותם והם מיד עזבו את הספינה
ואת אביהם וילכו אחריו : וילך
ישוע סביב בכל גליל וילמד בבתי
כנסיותם ויבשר את ממלכת וירפא
את כל חולי ומכאוב בעם ותצא
שמועתו אל כל העם ויביאו אליו

כל אשר להם רעה בגופם ושנפלו
בחלים רבים ובמכות ואשר היו
בעלי שדים את הנופלים ואת
נשולי אברים וירפא אותם: ויבאו
אחריו כיתות רבות מן הגליל
ומן עשר ערים ומן ירושלם ומן
יהודה ומעבר הירדן:

ה וכשראה ישו את
הכיתות
עלה על הר ואחרי כן ישב ויגשו
אליו תלמידיו ויפתח את פיהו
וילמד אותם לאמור אשרי עניי
הרוח כי להם מלכות שמים אשרי
אבלים כי הם ינוחמו אשרי ענוים
כי הם ינחלו ארץ אשרי שרעבים
וצמאים את צדק כי הם ישבעו
אשרי רחמנים כי להם ירוחם
אשרי ברי לבב כי הם יראו את
אלהים אשרי משלימים כי בני
האלהים

האלהים יקראו אשרי שנרדפים
בשביל הצדקה כי להם מלכות
שמים אשרי אתם בקלל אתכם
האנשים וכשירדפוכם ויאמרו את
כל רעה עליכם כחשים למעני
שמחו וגילו כי שכרכם הוא רב
בשמים כי כן רדפו את הנביאים
אשר היו לפניכם: אתם הם מלח
בארץ ואם המלח יתנפל במה
ימלח לאפס יועיל עוד כי אם
שישלך לחוץ וירמס מהאדם אתם
הם אור העולם לא תוכל להיסתר
עיר שחושבה על ההר לא
מציתים נר לשומה תחת סאה כי
אם על המנורה להאיר לכל שהם
בבית כן יאיר אורכם לפני בני
האדם למען יראו מעשיכם ה
הטובים לכבד את אביכם שהוא
בשמים: אל תחשבו שבאתי לבטל

את

את התורה או את הנביאים לא
באתי לבטל אלא למלא: אמן אני
אומר לכם עד שיעברו שמים
ארץ לא תעבור יוד אחת או עוקץ
אחד מאת התורה עד שימלאו
כולם וכל המבטל אחת מן
המצוות האלה קטנות וילמד כן
את בני אדם קטון הוא יקרא
במלכות שמים ואני אומר לכם
לולי תותר צדקתכם מן צדקת
הפרושים והסופרים לא תבואו
במלכות שמים שמעתם מה
שנאמר לקדמנים לא תרצח ומי
שירצח הוא חייב למשפט אך אני
אומר לכם כי כל מי שירגזו על
אחיו הוא חייב למשפט: וכל
האומר לאחיו רעה חייב הוא
לעצת הכנסת: ומי שיאמר לו
נבל הוא חייב לאש גיהנם: ואם

תקריב קרבנך אל המזבח ושם
תזכור כי יש לאחיך מאומה
עליך הניחה שם קרבנך לפני
המזבח ולך תחילה לכפר את
פני אחיך ואז תבא ותתן קרבנך
יאורת לך ולשטנך במהרה
כשתהיה איתו בדרך פן ימסרך
שטן ביד השופט והשופט ימסרך
לשוטר ותשלת אל הכלא: אמן
אני אומר לך לא תצא משם עד
שתשלם רבוע אחרון: שמעתם
כי נאמר לקדמונים לא תנאף אך
אני אומר לכם כי כל מי שראה
אשה והתאוה בה כבר
נאף אותה בלבו ואם עינך
הימנית תכשילך נקר אותה
ותשליך מעליך כי טוב לך ש
שיאבד אחד מן אבריך מהשלח
כל גופך אל גיהינם ואם ידך

הימנית תכשילך קצץ אותה
והשלך מעליך כי טוב לך שיאבד
אחד מאבריך מהשלך כל גופך
לגיהינם גם נאמר על אשר ישלח
את אשתו שיכתוב לה ספר כריתות
ונתן לה ושלחה מביתו אך אני
אומר לכם שכל מי שישלח את
אשתו כי אם על דבר זנות הוא
מנאפינה וכל מי שיקח את
הגרושה הוא מנאף: עוד שמעתם
שנאמר לקדמונים לא תשבע
לשקר כי אם תשלם לי"י נדרך
אך אני אומר לכם לא תשבעו
בשום דבר לא בשמים כי כסא
אלהים המה ולא בארץ כי הדום
רגליו הם ולא בירושלם כי היא
עיר המלך הגדול ולא תשבע
בראשך יען שאין בידך כח להלבין
שער אחד או להחזירו שחור אלא
יהיה

יהיה דבורכם כן כן אין אין ומה
שהוא יותר מאלה הדברים מאת
הרע הוא: שמעתם מה שנאמר
עין תחת עין שן תחת שן אך אני
אומר לכם שלא לעמוד נגד הרע
אלא אם יהיה שיכך על הלחי
הימנית תטה אליו האחרת וכל מי
שרוצה להריב עמך במשפט
ורוצה לקחת מעליך כתנתך הנח
לו גם האדרת ואשר יגוש אותך על
מיל אחד לך עמו גם שנים ומי
שישאלך תן לו זאת לוה ממך לא
תשובב שמעתם כי נאמר תאהב
לרעך ותשנא את אויבך אך אני
אומר לכם אהבו את אויביכם
והטיבו לאלה אשר שנאו אתכם
והתפללו בעד רודפיכם ובעד
עושקכם למען תהיו בני אביכם
שבשמים שמזריח את שמשו על
הטובים

המובים ועל הרעים וממטיר על
הצדיקים ועל הרשעים ואםתאהבו
רק אותם אשר אוהבים אתכם מה
שכר יהיה לכם הלא גם בעלי
עברה עושים זאת : ואם תשאלו
בשלום אחיכם לבד מה תעשו על
היתר הלא גם הגוים עושים זאת
על כן תהיו תמימים כמו אביכם
שבשמים שהוא תמים :

ו ראו שלא תתנו צדקתכם
לפני האנשים לפי
שיראו אתכם כי אז לא יהיה לכם
שכר אצל אביכם שבשמים וכאשר
תתן את הצדקה לא תתקע בשופר
לפניך כמו שעושים החנפים
בכנסיות ובחוצות בעבור שיכבדו
אותם האנשים אמן אני אומר לכם
שכבר קבלו שכרם ואתה
כשתעשה הצדקה לא תדע ידך
השמאלית

השמאלית מה שעושה ידך הימנית
ותהיה צדקתך בסתר ואביך
שרואה בסתר הוא ישלם לך בגלוי
ולא תהיה כמו החנפים כשתתפלל
כי חפצם לעמוד במקהלות
ובפינות החוצות להתפלל כדי
שיראו אותם האנשים : אמן אני
אומר לכם כי כבר קבלו שכרם
ואתה כשתתפלל בא אל חדרך
וסגר דלתך והתפלל אל אביך
שהוא בסתר ואביך שרואה בסתר
ישלם לך בגלוי : ואתם כשתתפללו
אל תרבו בדברים כמו שהגוים
עושים שחושבים שברוב דברים
ישמעו אך אתם לא תהיו דומים
להם כי יודע אביכם מה שצריך
לכם טרם שתשאלו ממנו : ואתם
כן תתפללו אבינו שבשמים יתקדש
שמך תבוא מלכותך יעשה רצונך
כבשמים

כבשמים ובארץ את לחמנו תמידי
תן לנו היום וסלח לנו את חובותינו
כאשר אנחנו מוחלים לבעלי
חובותינו ואל תביאנו לידי נסיון
אלא חצילנו מכל רע כי לך
המלוכה והגבורה וכבוד לעולם
ולעולמי עולמים אמן: ואם תסלחו
לאנשים חטאותהם גם יסלח לכם
אביכם שבשמים חטאותכם ואם
לא תסלחו לאנשים גם הוא לא
יסלח לכם חטאותכם ואתם
כאשר תצומו לא תהיו כמו החנפים
שקודרים ומכהים את פניהם
להראות בעיני האדם שהם צמים
אמן אני אומר לכם כי כבר קבלו
שכרם ואתה כשתצום תסוך את
ראשך ותרחץ את פניך כדי שלא
תראה לאנשים שאתה צם כי אם
לאביך שהוא בסתר שהוא ישלם
לך

לך בגלוי אל תקבצו לכם אוצרות
על הארץ אשר שם חסיל ועש
יאכל וגנבים יחתרו שם ויגנבו אלא
קבצו לכם אוצרות בשמים אשר
שם חסיל ועש לא ישחיתו ואשר
שם הגנבין לא יגנבו כי אפו אוצרך
שם תהיה גם לבבך נר גופך הם
עינך ואם עינך תהינה תמימות
יהיה כל גופך באור גדול ואם עינך
תהינה רעות כל גופך יהיה אפל
ואם אור שהוא בך חשך הוא
החשך כמה גדול הוא: לא יוכל
האדם לעבוד שנים אדונים כי אם
ישנא האחד ואהב האחר או אם
יאהב האחד ישנא את האחר לא
תוכלו לעבוד את האלהים ואת
הממון ועל כן אני אומר לכם לא
תשתדלו לנפשכם במה תאכלו
ובמה שתשתו ולגופכם במה
שתלבשו

שתלבשו הלא הנפש היא יותר
מאוכל והגוף הוא יותר מבגד ראו
את עופות השמים כי לא יזרעו ולא
יקצרו ולא יאספו לאסמיהם
ואביכם שבשמים יאכילם הלא
אתם יותרים מהם ומי בינכם
יחשוב איך יוכל להוסיף על קומתו
גם אמה אחת ועל מלבוש למה
תשתדלו הביטו את שושני השדה
היאך יצמחו ולא יעמולו ולא
יטוו: אמנם אני אומר לכם שלא
שלמה בכל כבודו כן היה לבוש
כמו אחד מהם: ואם את עשב
השדה שוש היום ומחר ישלח
בתנור אלהים כן לובש כל שכן
אתכם קטני אמנה על כן אל
תשתדלו לאמר מה נאכל ומה
נשתה או במה נכסה כי כל אלה
גוים ידרשו ואביכם שבשמים
יודע

יודע כי אתם צריכים לכל אלה לכן
בתחילה בקשו את ממלכות
האלהים ואת כל צדקתו וכל אלה
יאספו לכם ואל תשתדלו למחר
כי יום המחרת ישתדל בעצמו
תספוק ליום רעתו:

אל תשפטו ולא תשפטו:

אל תחייבו ולא תחייבו כי באיזה
משפט תשפטו תשפטו ובאיזה
מדה תמודו ימד לכם: ואיך תראה
קסם בעין אחיך וקורה שבעינך לא
תראה ואיך תאמר לאחיך אחי הרף
נא ואטיל את קיסם מבין עיניך
והנה הקורה בעינך חנף טול
בתחילה הקורה מעל עיניך ואז
תוכל לראות להטיל את הקיסם
מבין עיני אחיך לא תתנו דבר קדש
לכלבים ולא תשליכו את
המרגליות

המרגליות לפני החזירים פן ירמסו
אותם ברגליהם וישובו הכלבים
ויסחבום שאלו ויתן לכם בקשו
ותמצאו דפקו ויפתח לכם כי כל
שישאל יקח ואשר יבקש ימצא ומי
שירפק יפתח ומי ביניכם שישאל
ממנו בנו את הלחם וימסר לו אביו
את האבן או שישאל ממנו בנו
הדג ואביו יתן בידו הנחש ואם
אתם הרעים תדעו לכם לבקש
לתת מתנות טובות לבניכם כל
שכן אביכם שבשמים שיתן מתנות
טובות לכל דורשיו ושואליו לכן
כל אשר תרצו לעשות לכם
האנשים גם אתם עשו להם כי זאת
התורה והנביאים בואו בעד שער
צר הוי רחב שער ורחבה הדרך
שתדריך אל האבדון ורבים הם
אשר ילכו עליה מה צר השער

וצרה הדרך שתדריך אל החיים
ומעטים הם שימצאו אותה הזהרו
מנביאי השקר שבאים אליכם
בלבושי הצאן והם תוך לבושם
מרמה מלאים כזאבים הטורפים:
ומפרותיהם תכירום הילקטו
מהקוצים ענבים ומן הדרדרים
תאנים כן כל עץ טוב יעשה
פירות טובות וכל עץ רע יעשה
פרות רעות לא יוכל עץ טוב
לעשות פרות רעות ולא עץ רע
לעשות פירות טובות אבל כל
עץ שלא יעשה פירי טוב יכרת
ואל האש ישלח ואתם מפרותהם
תדעו אותם לא כל האומר אלי
ארוני ארוני יבוא אל מלכות שמים
כי אם אותו שיעשה רצון אבי
שבשמים הוא יבא עמי במלכות
שמים: רבים יאמרו לי ביום ההוא

אדני אדני הלא בשמך נבאנו
ובשמך הוצאנו שדים ובשמך
עשינו כחות רבות ואז אודה להם
שלא ידעתי אותם סורו ממני כל
פועלי און כל השומע את דברי
אלה ויעשה אותם ידמה לאיש
חכם שבנה את ביתו על הסלע
וירד מטר ויבואו נהרות וישבו
רוחות ויפגעו באותו הבית לא
יפול כי מיוסדת היא על הסלע
וכל שישמע את דברי אלה ולא
יעשה אותם הוא ידמה לאיש
אויל אשר בנה את ביתו על החול
וירד מטר ויבאו נהרות וישבו בו
רוחות ויפגעו בבית יפול ותהיה
מפלתו גדולה ויהי ככלות ישו את
הדברים האלה ויתמהו הכיתות על
תלמודו כי היה מלמד כמו מי
שבידו היכולת ולא מפי סופרים
ופרושים :

וברדת ישו מן ההר ח
הלכו אחריו עם
רב והנה מצורע בא וישתחוה לו
לאמר אדני אם תחפוץ תוכל
לטהרני וישלח ישו ידו ויגע בו
ויאמר אחפוץ הטהר ומיד נטהר
מצרעתו ויאמר לו ישו ראה אל
תאמר לאדם אלא לך והראה אל
הכהן והבא אליו קרבנך כאשר
צוה משה להם לעדות וכאשר
בא ישו אל כפר נחום קרב אליו
שר מאה ויתחנן לו לאמר אדני
בני שוכב בבית והוא נשול אברים
ומאד יעונה ויאמר אליו ישו אני
אבא וארפא אותו ויען שר מאה
ויאמר אדני אני לא נכון שתבוא
תחת גגי רק אמור דבר ונרפא
בני כי גם אני הושמתי תחת
ממשלת אדם אחר ותחתי אנשי

חיל ואם אומר לזה לך וילך
ולאחר בוא ויבא ולעבדי עשה
זאת ויעשה וכששמע ישו תמה
ויאמר להולכים אחריו אמן אני
אומר לכם לא מצאתי כוה אמונה
בישראל ואני אומר לכם שרבים
יבאו ממורח וממערב וירבצו עם
אברהם יצחק ויעקב במלכות
שמים ובני המלכות ישלחו אל
חושך החיצון ושם יהיה בכי וחירוק
שנים ויאמר ישו לשר מאה לך
וכמו שהאמנת יהי לך: וירפא
הנער בשעה ההיא ויבא ישו אל
בית כיפא וירא חמותו שוכבת
בקדחת תמידי ויגע את ידה
ויעזבה הקדחת והיה קמה ותשרת
אותם וכאשר היה ערב הגישו
אליו את הרבים בעלי השדים
והוא בדיבורו לבד הוציא להם
הרוחות

הרוחות וירפא אותם שהיו ברע
להתקיים מה שנאמר על ידי
ישעיה הנביא האמר חליינו הוא
ישא ומכאובינו סבלם וירא ישו
כיתות רבות סביבו ויצוה את
תלמידיו להלוך לעבר הים ויגש
אחד מספרים ויאמר לו רבי אבא
אחריך אנא תלך אתה ויאמר לו
ישו שועלים יש להם חפירות
ולעוף השמים קינים ולבן אדם
אין להם קרקע ששם ישים את
ראשו ואחד מתלמידיו אמר לו הנח
לי עד שאקבור את אבי ויען לו ישו
בוא אחרי והנח המתים לקבור את
מתיו ויעל בספינה ויבאו אחריו
תלמידיו והנה סער גדול בים
והספינה מכוסה מהגלים והוא
היה ישן ויקרבו תלמידיו אליו
ויעוררהו לאמר אדני הושיענו פן

נאבר ויאמר להם ישו למה אתם
יראים קטני אמנה אז קם ויצו את
הרוחות ואת הים והיתה שתיקה
גדולה ויתמהו האנשים ויאמרו
מי הוא זה שהרוחות והים
שומעים לו ואחרי כן בא ישו לעבר
לים בארץ גרגשיים ויבאו לקראתו
שנים בעלי השדים ויצאו מן
הקברים והם אכורים מאד
ובעבורם לא יוכל אדם לעבור
בדרך ההיא והנה קראו לאמר
מה לנו ולך ישו בן אלהים למה
באת הלום קודם הזמן לענות
אותנו וקרוב לשם היה עדר חזירים
רבים רועים ושדים התחננו אליו
לאמר אם תוציאנו מזה שלחנו
בעדר החזירים והנה הלך כל
העדר בסער ובסעף גדול ויתנפלו
אל הים וימותו ורועים נסו ויבאו

אל העיר ויגידו כל אלה הדברים
וגם על אלה אשר היו בהם
השדים: והנה כל העיר יצאה
לקראת ישו וכאשר ראו אותו
התחננו אליו שיעבור בגבולם:

ויעלה ישו אל הספינה ט
וילך מעבר לים
ויבא לעירו והנה הגישו אליו את
איש נשול אברים השוכב במטה
וכאשר ראה ישו אמונתם אמר
לנשול האברים בטח בני כי
נסלחו לך חטאותיך והנה אמרו
הסופרים בקרבם הנה זה מגדף
וירא ישו מחשבותם ויאמר למה
אתם חושבים רעות בלבותיכם
אזו היא יותר קלה לאמר נסלחו
לך חטאתיך או לאמר קום ולך
ובעבור תדעו כי יש בן אדם
שמושל בארץ לסלוח חטאות

אז אמר לנשול אברים קום ושא את
מטתך ולך אל ביתך ויקם וילך אל
ביתו וכאשר ראו כן הכהות יראו
ויכברו האלהים אשר נתן הכח
הזה לבן האדם וכשהלך ישו משם
ראה איש אחד היושב בבית
המכס ושמו מתי ויאמר לו
לך אחרי ויהי כאשר ישבו
לאכול בבית והנה רבים בעלי
עברה וחטאים באו ויאכלו עם
ישו ועם תלמידיו והפרושים
רואים ואמרי לתלמידיו למה
מלמדכם אוכל עם בעלי עברה
ועם החטאים וישמע ישו ויען לאמר
אין צריך רופא לרפות הבריאים
אלא לרפות אותם שהם בחולי
לכן לכו ולמדו מה שכתוב תסר
חפצתי ולא זבח כי לא באתי
לקרא לצדיקים כי אם לחטאים
אז

אז נגשו אליו תלמידי יוחנן לאמר
למה והפרושים צמים הרבה
ותלמידיך אינם צמים ויאמר
אליהם ישו היוכלו בני החתן
לבכות בעוד שיש עמהם החתן אך
יבאו ימים אשר ינשא מהם החתן
ואז יצומו ולא יהיה מי שישלח
חתיכת בגד הפסול על שמלה
ישנה כי ישא מלואה משמלה
ויהיה בדקו רע יותר מקודם
ולא ישלחו יין חדש בנאדות
בלים כי אז ישברו הנארות וישפך
היין והנאדות יאבדו כי אם יין
חדש ישלחו בנאדות חדשים
ושניהם ישמרו וכאשר הוא דיבר
אלה הדברים אליהם הנה קרב
שר אחד וישתחוהו לאמר אדני
בתי כבר מתה רק בוא אתה ושים
ידך עליה והחיה ויקם ישו וילך
אחריו

אחריו עם תלמידיו והנה אשה
אשר דמה זב ממנה שתים עשרה
שנה נגשה לאחריו ונגעה את
שפת בגדו כי אמרה בקרבה אם
אגע בגדו לבד אושע וישב ישו
ויראה אותה ויאמר בטחי בתי כי
אמונתך הושיעך ותושע האשה
באותה השעה וכשנכנס ישו אל
בית השר וירא את שרי החלילים
והמית העם אמר סורו כי לא
מתה הנערה כי היא ישנה והם
לעגו לו וכשהשלך ההמון נכנס
הוא ויחזק בידה ויאמר קומי קומי
ותקם הנערה ותצא השמועה
הזאת בכל הארץ ההיא ויעבור
משם ישו וילכו אחריו שני עורים
קוראים ואומרים חננו בן דוד
ובבאו אל הבית קרבו אליו עורים
ויאמר אליהם ישו התאמינו
שאוכל

שאוכל לעשות זאת לכם ויאמרו
אליו כן אמנם אדני אז נגע בעיניהם
לאמר כאמונתכם יעשה לכם
ותפתחנה עיניהם ויזעם עליהם ישו
לאמר ראו שאיש לא ידע זה והם
יוצאים והשמיעו את שמועתו בכל
הארץ ההיא וכשיצאו הם הנה
הגישו אליו אדם אלם ובעל השד
וכאשר השלך השד מעליו דבר
ולא היה עוד אלם ויתמהו הכתות
לאמר לא נראה כן בישראל
ופרושים אמרו בשר השדים
מוציא השדים ויתהלך ישו בכל
הערים וילמד בכנסיותם ויגד
בשורת המלכות וירפא כל חולי
וכל מכאוב בעם וירא את הכתות
ויחנן להם כי הם טרוחים
ושוכבים כצאן אשר אין להם
רועה: אז אמר לתלמידיו יש
קציר

קציר רב ופעלים מעטים ועל כן
התחננו אל אדון הקציר כדי שהוא
ישלח את הפעלים לקצור קצירו:

י ויזעק שנים עשר תלמידיו
ויתן להם ממשלה
על רוחות טמאות להוציא אתהן
ולרפא את כל חלי ומכאוב ושמות
השנים עשר שליחים אלה הם
הראשון שמעון שנקרא כיפא
ואנדריאה אחיו פיליפוס ו
וברטולומיאו יעקב זבדי ויוחנן
אחיו תומאסו ומטיאו שהיה בעל
עבירה ויעקב אלפיו ותדיאו שמעון
הכנעני ויהודה איסכריאוטו אשר
מסר אותו למיתה וישלח ישו את
אלה השנים עשר ויצו אותם לאמר
אל דרך הגוים לא תלכו ואל ערי
השמרונים לא תבואו כי אם לכו
אל הצאן האובדות בבית ישראל
לכו

לכו וקראו לאמר שובו שובו כי
קרובה מלכות שמים לבא רפאו
את החולים הקימו את המתים
טהרו את המצורעים והוציאו את
השדים חינם לקחתם וחנם תתנו
אל תקנו את הזהב ואת הכסף ואל
המעות בחגורותכם אל תלקטו
בדרך ואל שתי כתנות ואל
מנעולים ואל מטה כי ראוי
הפועל לאוכלו ובאיזו עיר או
טירה תבואו שאלו מי נכבד יש
בה ושם תשבו עד שתצאו
משם וכשתכנסו בבית שאלוהו
בשלומו לאמר שלום לזה הבית
ואם יהיה הבית הזה נכבד ישוב
אליכם שלומכם ואיש אשר לא
יקח אתכם ולא ישמע לקול
דבריכם צאו לחוץ מן הבית או מן
העיר והשליכו גם העפר מרגליכם
אמן

אמן אני אומר לכם קל יהיה לארץ
סדום ועמורה ביום הדין יותר מן
העיר ההיא הנני שולח אתכם
כצאן בתוך הזאבים ועל כן תהיו
ערומים כמו הנחשים ותמים כמו
היונים השמרו לכם מן האנשים
פן ימסרו אתכם לעדות ובמקהלות
ויסרו אתכם בשוטים ואל שוטרים
ואל מלכים יוליכו אתכם למעני
לעדות להם ולגוים וכשימסרו
אתכם אל תחשבו היך ומה
תדברו כי ינתן לכם בפיכם בשעה
ההיא מה שתענו כי לא תדברו
אתם אלא רוח אביכם הוא תדבר
אתכם וימסור אח את אח למות
ואב את בן ויקומו בנים על
אבותם להמיתם וישנאו אתכם
כל האנשים בעבור שמי ואשר
יעמוד עד סוף הוא יושע וכאשר
ירדפו

ירדפו אתכם בעיר אחת תנוסו
אל אחרת אמן אני אומר לכם לא
תכלו את ערי ישראל עד שיבא
בן האדם לא יש תלמיד על
המלמד ואין עבד על אדונו אלא
די לתלמיד להיות כרבו ולעבד
כאדונו אם קראו את בעל הבית
בעל זבוב אף כי את בני הבית
לכן אל תיראו מהם כי אין דבר
מכסה שלא יגלה ונסתר שלא
יודע מה שאני מדבר אליכם
בחשך אמרו אותו באור ואשר
תשמעו באזן קראו אותו על הגגות
ולא תיראו אותם שיהרגו את
הגוף ואת הנפש לא יוכלו להרוג
אלא תיראו אותו שיוכל את
הנפש ואת הגוף לאבד לגיהנם
הלא שני צפרים נמכרו תחת
טבע קטון ואחד מהם לא יפול
על

על הארץ בלי אביכם ושערות
ראשכם כלן נפסדו ועל כן לא
תיראו כי אתם טובים מרבים
צפרים וכל מי שיתודה אותי לפני
האנשים גם אני אתודה אותו לפני
אבי שבשמים ואשר יכחש אותי
לפני האנשים גם אני אכחשנו לפני
אבי שבשמים אל תחשבו שבאתי
לשלות שלום על הארץ לא באתי
לשלות את השלום כי אם את
החרב כי באתי להבדיל את איש
מאביו ואת הבת מאמה ואת כלה
מן חמותה ואויבי איש אנשי ביתו
ומי שיאהב את אביו ואת אמו
יותר ממני איננו ראוי לי ומי
שיאהב את הבן או את הבת יותר
ממני איננו ראוי להיות עמי במלכות
שמים ומי שלא ישא את צליבתו
וילך אחרי הוא אינו ראוי לי מי

שימצא את נפשו יאבד אותה ואשר
יאבד את נפשו למעני ימצאנה מי
שיקח אתכם הוא יקח אותי ואשר
יקח אותי הוא יקח אותו ששלח
אותי מי שיקח הנביא בשם הנביא
הוא יקח שכר הנביא ומי שיקח
את הצדיק בשם צדיק הוא יקח
שכר הצדיק ואשר יתן לשתות
לאחד מאלה הקטנים אפילו כוס
אחד ממים קרים בשם התלמיד
אמן אני אומר לכם שלא יאבד
את שכרו:

יא ויהי כאשר כלה ישו לצוות
את שנים עשר תלמידיו
עבר משם ללמד ולהכריז בעריהם
ויוחנן כששמע בבית הסוהר את
מעשה המשיח שלח שנים
מתלמידיו ויאמר לו אם אתה
הוא אשר עתיד לבא או אם ניחל

לאחר ויען ישו ויאמר אליהם לכו
ותגידו ליוחנן את אשר שמעתם
וראיתם עורים יראו פסחים ילכו
מצורעים יטהרו חרשום ישמעו
ומתים יקומו עניים יאשרו ואשרי
חוא שלא יכשל בי ואחרי שאלה
הלכו החל ישו לדבר אל הכיתות
על יוחנן למה יצאתם אל המדבר
לראות האם קנה נדף מרוח ולמה
יצאתם לראות האם אדם לבוש
בחלקות הנה אשר נלבשו
בחלקות הם בבתי המלכים רק
למה יצאתם לראות הנביא גם
אומר לכם הוא יותר מנביא כי
הוא מי אשר עליו נכתב הנני
שולח מלאכי ופנה דרך לפני אמן
אני אומר אין קם מבין ילדי הנשים
שהוא יותר גדול מיוחנן הטובל
ומי שהוא קטון במלכות השמים

הוא גדול ממנו אך מימי יוחנן
הטובל עד עתה מלכות שמים
באונס היא ומכריחין גוזלין אותה
כי כל הנביאים והתורה עד יוחנן
נבאו ואם רצונכם לקחת הוא יש
אליהו אשר יבא מי שלו אזנים
לשמוע הוא ישמע למי אמשול
את הדור הזה נמשל בנערים
היושבים בשוק שקוראים לרומיו
ואומרים נגננו לכם ולא רלגתם
שרנו קינה ולא קוננתם כי בא
יוחנן ולא אכל ולא שתה ויאמרו
בעל השד הוא ובן האדם בא אוכל
ושותה ויאמרו הנה האדם זולל
וסובא יין ורע בעלי העברה
והחטאים וצדקה חכמה מאת בניה
או החל לחרף ערים אשר בהם
נעשו כחותיו רבות כי לא שבו
מעשות רע אי לך כורזין אי לך

בית צידה כי אם בצור ובצידון
נעשו כחות אשר נעשו בכן בימי
קדם בשק ואפר שבו מרע: אך
אומר לכם כי יותר קל יהיה לצור
ולצדון ביום המשפט מכם ואתה
כפר נחום הלא עד השמים תרומי
עד גיהינם תרדי כי אם בסדום
נעשו הכחות אשר נעשו בך אולי
ישבו עד היום הזה אמנם אני אומר
לכם כי יותר קל יהיה לארץ סדום
ביום הדין מסך בעת ההיא ענה
ישו ויאמר אודך אבי ארון השמים
והארץ שהסתרת האלה מהחכמים
ומנבונים ותגל אותם לצעירים
כן אבי כי כן רצוי לפניך כל נתנו לי
מאבי ולא איש שידע בן כי אם
אב ולא יש שידע את האב בלתי
בן ולמי שירצה בן לגלות לכו
אלי כל היעפים ואשר עליכם

משא ואני אשביעכם שאו את עולי
עליכם ולמדו ממני כי נער אני
ושפל רוח ותמצאו מרגוע ל
לנפשותיכם כי עולי מתוק הוא
ומשאי קל:

יב בעת ההיא הלך ישו על
ורע בשבת ותלמידיו
היו רעבים ויחלו לקטף שבלים
מן הקמות ולאכול והפרושים
הרואים אמרו הנה תלמידיך
עושים מה שאינו ראוי לעשות
בשבת והוא אמר אלהם הלא
קראתם מה שעשה דוד כאשר
היה רעב הוא ואשר עמו כי בא
בבית האלהים ולחם הפנים אכל
שלא היה מותר לו לאכול אותם
ולא לאשר עמו כי אם לכהנים
לבדם הלא קראתם בתורה
שהכהנים מחללים השבת בהיכל

ואינם נאשמים ואני אומר לכם
כי פה גדול מהחכל הוא ואם
תדעו מה הוא חסד חפצתי ולא
זבח לא תחייבו את הנקיים כי אדני
הוא בן האדם וגם השבת וכשעבר
משם בא בבית כנגסיותם והנה
אדם שיבשה ידו וישאלו לו לאמר
אם מותר בשבת לרפא לחולים
וכל זה כדי להלשינו לבית דין והו
אמר להם מי בכם אדם שיש לו
צאן אחת שתפול בבור בשבת
הלא יחזיקה ויעלנה והלא אדם
הוא יותר טוב מן הצאן לכן מותר
להטיב בשבת אז אמר לאדם
נטה את ידך ויט ותשב לרפאות
כמו השנית והפרושים יצאו
ויועדו עליו כדי שיאבדו אותו וישו
יודע ויסר משם וילכו אחריו רבים
והוא רפא את כולם ויצום שלא

יפרסמוהו בעבור שיתקיים מה
שנאמר על ידי ישעיהו הנביא
האומר הן עבדי אתמך בו בחירי
רצתה נפשי נתתי רוחי עליו
משפט לגוים יוציא לא יצעק ולא
ישא ולא ישמיע בחוץ קולו קנה
רצוץ לא ישבור ופשתה כהה
לא יכבנה לאמת יוציא משפט
לא יכהה ולא ירוץ עד ישים
בארץ משפט ולתורתו איים ייחלו
או הגש אליו בעל השד עור
וחרש וירפא אותו כדי שיכול
לדבר ולראות ויתמהו כל הכיתות
ויאמרו הלא זה הוא בן דוד
ושומעים הפרושים ואמרו זה לא
הוציא את השדים כי אם בבעל
זבוב שר השדים וישו יודע
מחשבותיה ואמר להם כל מלכו
שנחלקה בעצמה תשמם וכל

עיר או בית הנחלק בעצמו לא
יעמד ואם שטן ישלח השטן הוא
נחלק בעצמו ואיך תעמד מלכותו:
ואם אני בבעל זבוב אוציא השדים
בניכם במי יוציאו על כן הם יהיו
שופטיכם וכי אני ברוח האלהים
מוציא את השדים אם כן באה
אליכם מלכות האלהים והיך יוכל
איש לבא בבית הגיבור לבוז את
כליו אם לא יאסור קודם את
הגבור ואז יבוז את ביתו מי שלא
יש עמי הוא יש כנגדי ומי שלא
יאסוף עמי הוא יפזר ועל כן אני
אומר לכם כל חטאה וגדיפה
תסלח לאדם וגידוף שעל הרוח
לא יסלח וכל איש שיאמר דבר
על בן אדם יסלח לו ואשר יאמר
דבר על רוח הקדש לא יסלח לו
לא בעולם הזה ולא בעולם הבא:

עשו

עשו עץ טוב ופריו טוב או עשו עץ
רע ופריו רע כי מן הפרי יודע העץ
דור האפעים היך תוכלו דבר
טובות בהיותכם רעים כי משפע
הלב ידבר הפה אדם הטוב יוציא
טובות מאוצר טוב ואדם רע יוציא
רעות מאוצר רע: ואני אומר לכם
כי כל דבר ביטול שידברו האנשים
ישיבו עליו טעם ביום המשפט כי
מעל דבריך תצדק ומעל דבריך
תתחיב אז ענו לו מסופרים ומן
הפרושים לאמר רבינו רצוננו
לראות ממך אות ויען ויאמר להם
דור רע ונואף מבקש אות ואות
לא ינתן לו כי אם אות יונה הנביא
כי כמו שהיה יונה במעי הדגה
שלשה ימים ושלשה לילות כן
יהיה בן האדם בלב הארץ שלשה
ימים ושלשה לילות ואנשי נינוה

יקומו

יקומו במשפט עם הדור הזה
וירשיעוהו כי עשו תשובה לקריאת
יונה והנה יותר מיונה פה : מלכת
הדרום תקום במשפט עם זה הדור
וירשיעוהו כי באה מקצוה הארץ
לשמוע את חכמת שלמה והנה
יותר משלמה פה כשיצא רוח
הטמאה מאדם תלך על מקומות
יבשים ותבקש מנוח ולא תמצא :
אז תאמר אשוב אל ביתי אשר
יצאתי משם ותבא ותמצא אותו
רק ומטוהר ביעים ומפואר אז תלך
ותקח את שבע רוחות אחרות
רעות מאותה ותבאנה וישבנה
שם ותהינה אחריות האדם ההוא
רעות מן הראשיות כן יהיה לדור
הרע הזה וכאשר הוא עוד ידבר
אל הכיתות הנה אמו ואחיו עמדו
בחוץ ויבקשו לדבר אליו ויאמר
לו

לו אחד הנה אמך ואחיך עומדים
בחוץ ומבקשים אותך והוא ענה
לאומר לו ויאמר איזו אמי ומי אחי
ויט יד על תלמדיו ויאמר הנה אמי
ואחי כל איש אשר יעשה רצון
אבי שבשמים הם אחי אחיותי
ואמי :

ביום ההוא יצא ישו מן יג
הבית וישב על שפת
הים ויקבצו אליו כיתות רבות
והוא עלה בספינה וישב וכל העם
עמד על שפת הים וידבר אליהם
הרבה במשלים ויאמר הנה יצא
הזורע לזרוע זרעו וכשורע נפלו
קצת מהם אל הדרך ויבאו
עופות השמים ויאכלו אותם
ואחרים נפלו על הסלע אשר אין
שם ארץ רבה ומיד צמחו כי אין
להם עומק בארץ ואחר שורחה
השמש

השמש חרבו ואשר אין להם שרש יבשו: ואחרים נפלו לתוך הקוצים וגדלו הקוצים ויחנקו אותם ואחרים נפלו בארץ טובה ויתנו פרי אחד מאה ואחר ששים ואחר שלושים מי שלו אזנים לשמוע ישמע ויקרבו אליו התלמידיו ויאמרו לו אדני למה תדבר עמנו במשלים ויען ויאמר אליהם כי נתן לכם להבין סודות מלכות שמים ולאלה לא נתן כי מי שיש לו ינתן לו וישפע ומי שאין לו גם מה שיש לו יקח ממנו ועל כן אני מדבר לכם במשלים כי הם רואים ולא יראו ושומעים ולא ישמעו ולא יבינו להתקיים בהם נבואת ישעיה שאמר שמעו שמוע ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו השמן לב העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע

פן יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו ואשרי עיניכם כי תראנה ואזניכם כי תשמענה: אמן אני אומר לכם כי רבים נביאים וצדיקים חפצו לראות אשר אתם רואים ולא ראו ולשמוע אשר אתם שומעים ולא שמעו לכן שמעו אתם משל הזורע כל ששומע דבר מלכות ולא יבין יבא הרע ויטרוף מה שזרוע בלבו וזהו שנזרע על הדרך ואשר נזרע על הסלע זהו ששומע דבר ופתאום בשמחה ישא אותו ודומה לזרע שאין לה שורש כי לא יעמד אלא לשעה וכשיקום צרה או רידוף מיד יכשל: ואשר נזרע בקוצים זה הוא ששומע דבר האלהים ודאגת העולם הזה ותאות שקר הממון יחנק את הדבר

ויהיה בלי פרי אך אשר נזרע על
ארץ טובה זה הוא ששומע את
הדבר ומבין ומביא פרי ואחד
עושה מאה ואחד ששים ואחד
שלושים עוד שם לפניהם משל
אחר למור דומה מלכות שמים
לאדם שזרע זרע טוב בשדהו
וכאשר ישנו אנשים בא אויבו
ויזרע חרול בתוך החטים וילך לו
וכשגדל העשב ועשה הפרי אז
נראו שם גם החרדולים ויקרבו
עבדי בעל הבית ויאמרו אליו אדני
הלא זרע טוב זרעת בשדך ומאין
באו בו החרולום: ויאמר אליהם
אדם אויב עשה זאת ועבדים אמרו
לו אם תרצה נלך ונאסוף אותם
ויאמר לא פן תאספו חרדולים
ותיתשו יחד אתם גם החטים
הניחו שניהם כדי שיגדלו עד

הקציר ובעת הקציר אומר
לקוצרים אספו בתחילה
החרדולים וקשרו אותם לצרורות
לשרוף והחטים אספו לגרני: עוד
שם לפניהם משל אחר לאמר
נדמתה מלכות השמים לגרעין
חרדל שיקח אותו אדם ויזרעו
בשדהו והוא קטון מכל זרעים
וכשיגדל יהיה גדול העשבים ויהיה
עץ שגם עופות השמים יבאו וקננו
בסעפותיו: עוד דבר אליהם במשל
אחר נדמתה מלכות שמים לחמץ
שתיקח אשה וטמנה אותו
בשלשה סאין של סלת עד שיחמץ
כולו: כל אלה דברי ישו במשלים
אל הכיתות ומבלי משלים
הוא לא היה מדבר עמהם כדי
למלא מאמר הנביא האומר
אפתחה במשל פי אביעה חידות

מני קדם: אז עזב הכיתות ויבאו
בבית ויגשו אליו תלמידיו לאמר
פתר לנו את משל חרולי השדה:
ויען ויאמר מי שזורע זרע טוב
הוא בן האדם והשדה העולם
וזרע הטוב הם בני מלכות
והחרולים הם בני בליעל ואויב
אשר זרע אותם הוא השטן
וקציר היא תכלית העולם
וקוצרים הם המלאכים וכאשר
נאספו חרולים ונשרפו באש כן
יהיה בתכלית העולם כי ישלח
בן האדם את מלאכיו ויאספו
מבין מלכותו כל מכשולים
ואותם שעשו פשע וישלחום אל
תנור האש שם יהיה בכי וחרוק
שנים אז צדיקים יזהירו כשמש
במלכות אביהם מי שלו אזנים
לשמוע ישמע נדמתה מלכות

שמים לאוצר הנסתר בשדה אשר
אם ימצא אדם יסתיר ומן שמחתו
ילך וימכור כל אשר לו ויקנה
השדה הזה עוד נדמתה מלכות
שמים לאדם הסוחר המבקש
מרגליות טובות וכשמצא מרגלא
אחת יקרה הלך ומכר כל אשר
לו וקנה אותה: עוד נדמתה
מלכות שמים למכמורת השלוחה
בים והיא אוספה מכל מיני דגים
ומוציאים אותה כשהיא מלאה
ועל שפת הים יושבים ובוחרים
את הטובים ושמים אותם לכלים
והרעים ישלחום לחוץ כן יהיה
בתכלית העולם כי יצאו מלאכים
ויבדלו את הרעים מתוך הצדיקים
וישלחו אותם אל תנור האש שם
יהיה בכי וחרוק שנים הבינותם
כל אלה ויאמרו אליו כן: ויאמר

אליהם לכן כל סופר מלומד
במלכות שמים הוא דומה לאדם
בעל הבית שמוציא מן אוצרו
חדשים וישנים ויהי ככלות ישו
לדבר משלים אלה עבר משם
ויבא אל ארץ מולדתו וילמדם
בבתי כנסיותם ויתמהו לאמר מאין
לזה החכמה הזאת והגבורה הלא
זה בן נפחא הלא אמו נאמרה
מרים ואחיו יעקוב ויוסף ושמעון
ויהודה והלא אחיותיו כלן עמנו
הם ומאין לזה כל אלה ויכשלו
בו: ויאמר אליהם ישו אין נביא
בלא כבוד אלא במקומו מולדתו
ובביתו ולא עשא שם גבורות רבות
בעבור סרורתם:

יד **בעת** ההיא שמע הורודוס
אחד מארבעה
נשיאים שמעו של ישו ויאמר
לנעריו

לנעריו זה הוא יוחנן הטובל הוא
קם ממתים ועל כן הכחות יפעלו
בו: והורודוס החזיק ביוחנן ויאסור
אותו ונתנו בבית האסורים מפני
הורודוסית אשת אחיו כי אמרה
אליו יוחנן אינו ראוי שיהיה עמך
וירצה להרוג אותו ויירא
את העם והיה בעיניהם כנביא:
וביום מולדת הורודוס דילגה בתה
של הורודוסית בתוך והיא ישרה
בעיני הורודוס וישבע לה בשבועה
לתת לה כל מה שתשאל ממנו
והיא נזהרה מאמה ותאמר תן לי
פה בקערה ראשו של יוחנן
הטובל: ויתעצב למלך אלא
בעבור השבועה ובעבור אותם
אשר יבשו עמו יחדיו בשלחן
ציוה להנתן לה וישלח ויקצץ
ראשו של יוחנן אשר בבית הסוהר

ושנשא ראשו בקערה ויתנו אותו
לנערה ויעשו כן וינתן לנערה
והיא נשאו לאמה ויגשו תלמידיו
ויסירו את גופו ויקברוהו ויבאו
ויגידו תלמידיו לישו וכשמעו סר
משם בספינה למקום המדבר
לבדו : ותשמענה הכתות ותלכנה
ברגליהם אחריו מעריהם ויצא
וירא את עם רב וירחמם וירפא
את חוליהם ואחרי שהיה ערב
קרבו אליו תלמידיו לאמור שמם
המקום והשעה כבר עברה ועל
כן הנח הכיתות כדי שתלכנה אל
כפרים ותקנינה להם אוכל ויאמר
אליהם ישו לא יצטרכו ללכת
אתם תנו להם לאכל ויענו לו אין
לנו פה כי אם חמשה לחם ושני
דגים ויאמר להם השיאום הלום
אלי ויצו את העם לשבת לאכול

על החציר בשדה והוא לקח
החמשה לחם והשני דגים וישא
עיניו אל השמים ויברך וישבר
ויתן הלחם לתלמידיו ותלמידיו
נתנו לכיתות ויאכלו כלם וישבעו
ונשארו להם שנים עשר סלים
מלאים מפת ומספר האוכלים היה
חמשת אלפי איש בלתי הנשים
והטף ומיד פצר ישו בתלמידיו
לעלותם בספינה וללכתם לפניו
עבר הים עד שיניח הכיתות
וכשהניח את העם עלה לבדו על
ההר להתפלל ויהי ערב והוא
לבדו היה שם והספינה נרפה
בתוך הים מן הגלים כי הרוח היה
להם להפך ויהי ברביעית
באשמורת הלילה ויבא אליהם
וילך על הים ורואים אותו מתהלך
על הים ונבהלו ויאמרו כי מזיק

הוא ויצעקו מיראה ופתאום דבר
ישו אליהם לאמור בטחו כי אני
הוא אל תיראו: ויען כיפה ויאמר
ארני אם אתה הוא צוה ואבוא
אליך על המים והוא אמר בוא
וירד כיפה מן הספינה וילך על
המים לבא אל ישו וכשראה רוח
חוקה ירא מאר פן יטבוע וצעק
לאמר ארני הושיעני ומיד נטה
ישו את ידו ויאחוז בו ויאמר אליו
קטון אתה באמונה למה
הסתפקתה וכשעלה אל הספינה
מיד נשתתק הרוח וכשהיו בספינה
באו וישתחוו לו לאמור באמת
בן האלהים אתה והם הלכו
מעבר לים ויבאו בארץ גינוסר
ואנשי המקום ההוא כשידעו אותו
שלחו אל כל הארץ הזאת ויגישו
לו כלם אשר היו ברע ויתחננו
אליו

אליו כדי שיגעו בשפת בגדו וכלם
אשר נגעו נושעו:
אז קרבו אליו מירושלם טו
סופרים ופרושים לאמר
למה תלמידיך יעברו את גזירות
הזקנים כי הם לא יכבסו את
ידיהם כאשר יאכלו את הלחם
והוא ענה אליהם ויאמר ולמה
אתם עוברים את מצות האלהים
בשביל גזרתכם הלא כתוב
בתורתכם מפי האלהים כבד את
אביך ואת אמך וכתיב ומקלל
אביו ואמו מות יומת ואתם אומרים
כל מי שיאמר לאב ולאם כל מתן
שהוא ממני היא תועלתך ולא
יכבד את אביו ואת אמו ותפירו
מצות האלהים בעבור גזירותיכם:
אתם החנפים הרבה הטיב ישעיהו
להנבא עליכם לאמר העם הזה

בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק
ממני ותהי יראתם אותי מצות
אנשים מלומדה ויועק לעצמו
הכיתות ויאמר אליהם שמעו
ודעו מה שיבא לפה לא יטמא את
האדם אבל מה שיצא מן הפה
הוא יטמא את האדם או נגשו אליו
תלמידיו ויאמרו דע כי הפרושים
אשר שמעו הדבר הזה נכעסו
ויען ישו ויאמר כל מטע אשר
לא נטע אבי שבשמים ינתש
הניחו אותם כי עורים הם ונוהגי
העורים ואם עור ינהג עור אחר
שניהם יפלו לבור : ויען כיפה
ויאמר אליו פרש לנו המשל
הזה ויאמר ישו גם אתם לא
התכוננתם עד עתה לא התבוננתם
כל מה שיבא לפה הוא יבא לבטן
וישלך באחור ואשר יצאו מן
הפה

הפה הם יצאו מלבב והם הם אשר
יטמאו את האדם כי מן הלבב
יצאו מחשבות רעות רצחים
ניאופים זנונים גניבות עדות שקר
וגדופים הם הם אשר יטמאו את
האדם אבל כשיאכל איש ולא
ירחץ ידיו זה לא יטמא את האדם
ויצא משם ישו ויבא אל חלקי צור
וצידון והנה אשה כנענית יצאה
מן הגבולים ההם ותצעק ותאמר
אליו חנני אדני בן דוד כי בתי
נענת מאד מאת השד וישו לא
ענה לה כלום ויקרבו תלמידיו
ויתחננו אליו לאמר שלח אותה
כי היא צועקת אחרנו והוא ענה
ויאמר לא נשלחתי כי אם אל
הצאן שנאבדו בבית ישראל והיא
באה ותשתחו לו ארצה ותאמר
אדני הושיעני ויען ישו ויאמר לא
טוב

טוב לקחת לחם הבנים ולתת אותו
לכלבים וענתה היא ואמרה אמת
כן אדני אבל הכלבים גם כן הם
יאכלו מן הפתותים הנופלים תחת
שלחן ארוניהם אז ענה ישו ויאמר
לה האשה כמה גדולה אמונתך
יהי לך כאשר בלבבך ותרפא בתה
באותה השעה: ויעבר משם ישו ויבא
על ים הגליל ויעל להר וישב שם
ותקרבנה אליו כיתות רבות ויהיו
אתם חרשים עורים פסחים חלשים
ואחרים רבים וישימו אותם לפני
רגליו והוא רפא אותם ויתמהו העם
כשראו את החרשים מדברים
ופסחים מהלכים ועורים רואים
ויגדלו את אלהי ישראל ויזעק ישו
את תלמידיו ויאמר אליהם מרחם
אני על העם בעד שלשת ימים
ישבו אתי במדבר ואין להם מה
שיאכלו

שיאכלו ואיני מניח אותם צמים
פן יתעלפו בדרך: ויאמרו אליו
תלמידיו מאין לנו במדבר לחם
כדי שנשביע את העם הזה ויאמר
להם ישו כמה ככרי לחם יש לכם
ויענו ויאמרו שבעה ומעט דגים
קטנים ויצו את העם לשבת על
הארץ ויקח שבעה ככרי הלחם
והדגים ויאמר. תודה וישבר ויתן
לתלמידיו והם נתנו לעם וכלם
אכלו וישבעו וממה שנותר מן
הכיתות נשאו שבעה סלים מלאים
ויהיו אלה שאכלו ארבעה אלפי
איש בלתי הטף והנשים ויניח את
הכיתות ויעלו אל הספינה ויבואו
גבול מגדלה:

יו ויגשו אליו פרושים וצדוקים
מנסים ושואלים אותו
שיראם אות אחד מן השמים והוא
ענה

ענה אותם ויאמר אליהם כשיהיה
ערב תאמרו זוהר עתיד להיות
מן השמים כי השמים יתאדמו
ובאור היום תהיה סערה כי
השמים הקודרים יתאדמו: והנה
את פני השמים ידעתם לשפוט
ואותות העתים לא יכולתם לדעת
יחוס רע וזימה מבקשת אות ואות
לא תנתן לה כי אם אות יונה הנביא:
ויעזוב אותם וילך וכשבאו תלמידיו
בעבר הים שכחו לקחת הלחם
והוא אמר להם ראו והשמרו
ממחמצת פרושים וצדוקים והם
חשבו ביניהם לאמר כי לא לקחנו
לחם וידע ישו ויאמר מה אתם
חושבים קטני אמונה כי לא
לקחתם לחם העוד לא תתבוננו
ולא תזכרו חמשה לחם לחמשת
אלפי איש וכמה סלים נשאתם
ואין

ואין השבעה לחם לארבעת אלפי
איש וכמה סלים נשאתם ולמה לא
תתבוננו כי לא על הלחם אמרתי
לכם השמרו ממחמצת הפרושים
והצדוקים אז שמעו ובננו כי לא
אמר להשמר ממחמצת לחם כי
אם מתלמוד הפרושים והצדוקים
ויבא ישו בגבולי ציסריאה
פיליפוס וישאל לכל לאחד
מתלמידיו לאמר את מי יאמרו בני
האדם היות בן האדם ויאמרו קצת
את יוחנן הטובל וקצת את אליה
ואחרים את ירמיהו או אחד מן
הנביאים: ויאמר אליהם ישו ואתם
אותי מי תאמרו היות: ויען שמעון
כיפה לאמור אתה הוא משיח בן
אלהים חי ויען ישו ויאמר לו
אשריך שמעון בן יונה כי לבשר
ודם לא נגלה זה כי אם לך שנגלה
לך

לך מאבי שהוא בשמים ואני אומר
לך כי אתה כיפה ועל הכיפה
הזאת אבנה את מקהלי ושערי
תחתיות לא יגברו עליך ולך אתן
מפתחי מלכות שמים וכל מה
שתאסור בארץ יהיה אסור בשמים
וכל מה שתתיר בארץ יהיה מותר
בשמים: אז צוה לתלמידיו שלא
יאמרו לשום אדם שהוא ישו
המשיח ואז התחיל ישו להוריע
לתלמידיו כי יהיה צריך ללכת
לירושלם ולסבול שם יסורים
רבים וגידופים רבים מהזקנים
והסופרים ומאת שרי הכהנים
וליהרג שם ולקום ביום השלישי
ויקחהו כיפה ויחל להוכיח אותו
לאמר חלילה לך אדני לא יהיה
לך כל זה וישב הוא ויאמר אל
כיפה לך אחרי שטן אתה הוא
לי

לי מכשול כי לא הטעם אותם
אשר הם לאלהים אלא אותם
אשר הם לאנשים אז אמר
ישו לתלמידיו מי שירצה ללכת
אחרי ימאס את עצמו וישא את
צליבו וילך אחרי: כי מי שיחפוץ
להושיע את נפשו הוא יאבד אותה
ומי שיאבד את נפשו למעני הוא
ימצאנה כי מה יועיל לאדם אם
יקנה את כל העולם ובנפשו נזק
ישא או איזו תמורה יתן האדם
תחת נפשו כי בן האדם יבא
בכבוד אביו עם מלאכיו ואז ישלם
לכל איש איש כפי מעשיו אמן
אני אומר לכם יש מן העומדים
פה שלא יטעמו מות עד שיראו
בן האדם הבא מלכותו:

ואחרי

י״ז ואחרי ששת ימים לקח
ישו את כיפה
ואת יעקב ואת יוחנן אחיו ויעל
אותם על הר גבוה לבדם ויצטיירו
פניו לפניהם ויגהו פניו כמו שמש
ובגדיו היו לבנים כמו שלג והנה
נראו אליהם משה ואליהו
המדברים אתו ויען כיפה ויאמר
אל ישו אדני טוב הוא לנו
להיותנו פה אם תרצה נעשה
פה שלשה אהלים לך אחד
למשה אחד ולאליהו אחד עודם
מדברים והנה ענן מוהיר סכך
עליהם: והנה קול מהענן אמר
הזה הוא בני אהובי אשר רציתי
אותו שמעו וישמעו התלמידים
ויפלו על פניהם ויראו מאד
ויגש ישו ויגע בהם ויאמר אליהם
קומו ואל תיראו וישאו את

עיניהם ולא ראו כי אם ישו לבדו:
וכשירדו מן ההר צוה אותם ישו
לאמר לא תאמרו לשום אדם את
המראה אשר ראיתם עד שיקום בן
האדם מן המתים: וישאלו לו
התלמידים לאמר ומה יאמרו
הסופרים כי הצטרך אליהו לבא
בתחילה והוא ענה ויאמר להם
אכן אליהו יבא וישיב הכל ואני
אומר לכם כי אליהו כבר בא ולא
ידעוהו אבל עשו ממנו כל אשר
בחרו וכן בן האדם יקבל וישא
יסורים מהם אז שמעו ויבוננו
התלמידים כי היה מדבר למען
הטובל יוחנן דבר עמהים וכשבא
אל הכיתה קרב אליו אדם אחד
ויכרע לפניו על ברכיו לאמר אדני
רחם על בני כי נופל הוא ומאותו
החולי הוא מענה מאד כי פעמים

הרבה נופל באש ופעמים הרבה
נופל במים ואגיש אותו אל
תלמידיך ולא יכלו לרפא אותו ויען
ישו ויאמר הדור סורר ועקש עד
מתי אהיה עמכם ועד מתי אסבול
אתכם הביאו אותו אלי ויגער בו
ישו ויצא ממנו השד ונרפה הנער
באותה השעה: אז קרבו אליו
התלמידים בסתר וישאלו לו למה
לא יכלנו אנחנו להוציא אותו ויען
להם ויאמר בעבור שאין אתם
מאמינים אמן אני אומר לכם אם
תהיה לכם אמונה כמו גרעין חרדל
ותאמרו להר הזה עבור מזה ומיד
יעבור ולא ימנע אותו הדבר מכם
וזה מין לא ישלך כי אם בתפילה
ובצום וכשהלכו אל הגליל דבר
אליהם ישו ויאמר בן האדם ימסר
לידי האדם ויהרגהו וביום השלישי
יקום

יקום והם התעצבו מאד וכשבאו
אל כפר נחום קרבו אשר לקחו
דרכמון אל כיפה ויאמרו לו מלמדכ׳
השלם דרכמון ויאמר גם וכשבא
בבית קידם אותו ישו לאמר מה
נראה. אלך שמעון מלכי הארץ
ממי יקחו מס ותרומה מבניהם או
מן הנכרים והוא אמר מן הנכרים
ויאמר אליו ישו אם כן חפשים הם
הבנים ובעבור שלא נכעיסם לך אל
הים ושלח את המצודה וקח הדג
אשר בראשון יעלה ותפתח פיהו
ותמצא לטר אותו תקח ותתן להם
בעבורי ובעבורך:
בשעה ההיא קרבו התלמידים אל יח
ישו לאמר מי יהיה גדול במלכות
שמים ויקרא ישו לנער אחד
ויעמידו בתוכם ויאמר אמן אני

אומר לכם אם לא תשובו ותהיו
כמו נערים לא תבואו אל מלכות
שמים וכל מי שישתפל כמו נער
זה הוא יהיה גדול במלכות שמים
ומי שיקח נער אחר כזה בשמי הוא
יקח אותי ומי שיכשיל אחד מן
הצעירים האלה שיאמינו בי טוב
לו שיתלה בצוארו רכב החמר
להשליכו במצורת הים אוי לעולם
ממכשולים צריך הוא שיבואו
מכשולים אך אוי לו לאדם שממנו
יבא מכשול: ואם ידך או רגלך
תכשילך קצץ אותה והשלך ממך
כי טוב לך לבוא אל החיים חלש
או פסח מהשלח עם ידים ורגלים
אל אש עולמית ואם עינך תכשילך
נקר אותה והשלך ממך כי טוב לך
לבוא בעין אחת אל החיים מהשלח
בעינים אל אש של גיהנם ראו
שלא

שלא תבזו אחד מן הצעירים
האלה כי אני אומר לכם
שמלאכיהם בשמים תמיד יראו
את פני אבי שבשמים כי בן האדם
להושיע מה שאבד מה נראה לכם
אם יהיו לאיש מאה ונאבדה אחת
מהן הלא יעזוב איש תשעים
ותשע הצאן במדבר וילך לבקש
אותה אשר נאבדה: ואם יהיה
שימצא אותה אמן אני אומר לכם
כי ישמח עליה יותר מהתשעים
ותשע האחרים אשר לו תעו כן
אין רצון לפני אביכם שבשמים
שיאבד אחד מן הצעירים האלה
ואם יחטא בך אחיך לך והוכיח
אותו בינך ובניהו לבדו ואם
ישמעך תרויח את אחיך ואם לא
ישמעך קח לך עד אחד או שנים
כדי שעל פי שנים או שלשה

עדים יקום כל דבר ואם לא ישמע
אותם בקהל אמור לו ואם ימאן
לשמוע בקהל יהי לך כמו גוי
ובעל העברה אמן אני אומר לכם
כל מה אשר תאסרו על הארץ
הם יהיו אסורים גם בשמים וכל
מה שתתירו על הארץ הם יהיו
מותרים גם בשמים עוד אמר לכם
אם שנים מכם יבואו אחת על
הארץ מכל הדבר אשר ישאלו
יהיה להם מאבי אשר הוא בשמים
כי בכל מקום ששם יקהלו שנים
או שלשה בשמי שם אני בתוכם:
אז קרא כיפה אליו ויאמר אדני
כמה פעמים יחטא בי אחי ואסלח
לו עד שבע פעמים ויאמר אליו
ישו לא אומר לך עד שבע פעמים
כי אם עד שבעים שבע פעמים:
ועל כן נדמתה מלכות שמים

לאדם מלך אשר רצה לעשות
חשבון עם עבדיו וכשהחל לעשות
החשבון דוגש אליו אחד אשר חיב
לתת לו רבוא מנים וכשלא היה
לו מאין ישלם צוה אדניו למכור
אותו ואשתו ובנים וכל אשר לו
עד שיהיה לו כל התשלום שחיב
לו ויכרע העבד ההוא ויתחנן אליו
לאמר המתין לי ואני אשלם לך
הכל ויחנן הארון לעבדו ויניחו
ויסלח את חובו: ויצא העבד הזה
וימצא אחד מאלה שהיו עבדים
כמוהו וזה היה חיב לתת לו מאה
מעות ויאחזו אותו ויחזק בו לאמר
שלם מה שאתה חיב לתת לי
ויכרע העבד ההוא ויתחנן לו
לאמר המתן לי ואני אשלם לך
הכל והוא מאן וילך וישלח אותו
בבית האסורים עד שישלם את כל

חובו ויראו עבדים אחרים מה
שעשה ויתעצבו מאד ויבאו ויספרו
לאדונם את כל אשר היה : אז
קרא לו אדוניו ויאמר אליו עבד
בליעל הנה סלחתי לך כל החוב
כי התחננת אלי והלא גם אתה
הצטרכת לחנן לעבד הדומה לך
כמו אני שחננתי עליך ויחר אף
אדוניו וימסר אתו בבית האסורים
עד שישלם כל חובו כן אבי
שבשמים יעשה לכם אם לא
תסלחו איש לאחיו מן לבותיכם
אשמתם :

יט ויהי אחרי אשר כלה ישו
לדבר את הדברים
האלה הלך מן הגליל ויבא אל
גבולי יהודה בעבר הירדן וילכו
אחריו כיתות רבות וירפאם שם
ויגשו אליו הפרושים וינסוהו לאמר

אם מותר לאדם לשלח את אשתו
בעבור כל דבר והוא ענה ויאמר
אליהם הלא קראתם כי מי שעשה
את האדם מראשית זכר ונקבה
עשה אותם ויאמר על כן יעזוב
איש את אביו ואת אמו ודבק
באשתו והיו לבשר אחד ועתה אין
הם שנים אלא בשר אחד לבד
לכן את מה שחבר האלהים האדם
לא יוכל להפריד והם אמרו ולמה
ציוה משה לתת ספר כריתות
ולשלח אותה אם לא ישרה
בעיניו ויען להם ויאמר כי משה
בשביל קושי לבבכם הניח
לשלחכם נשיכם אבל מראשית
לא היה כן ואני אומר לכם כי כל
איש ששלח או שישלח את אשתו
כי אם על דבר זנות ויקח אחרת
ניאף ומי שיקח את המגורשת הוא

נ״ב ניאף ויאמרו לו תלמידיו אם כן
יש דבר האדם באשה שלא טוב
להתחתן והוא אמר אליהם לא
הכל יתפשו הדבר הזה כי אם הם
לאשר נתון כי יש סריסים אשר
הם מבטן אמם כן נולדו ויש
סריסים אשר נעשו מן האדם ויש
סריסים אשר עצמם סרסו בעבור
מלכות השמים מי שיוכל לתפוש
יתפוש אז הוגשו אליו נערים כדי
שישים ידים עליהם ויתפלל
ותלמידיו הוכיחו אותם וישו אמר
אליהם הניחו נערים ואל תמנעו
אותם לבוא אלי כי לאלה יש
מלכות שמים וכשהשים עליהם
הידים הלך משם והנה קרב אחד
ויאמר לו רבי טוב ומה טובה
אעשה כדי שאקנה חיי העולם
הבא ויאמר לו מה תשאל לי על
הטובה

הטובה אין טוב אלא אחד יש טוב
והוא האל ואם תחפוץ לבא אל חיי
העולם הבא שמור מצוות האל
ויאמרו לו ומה ויען ישו ויאמר לא
תרצח לא תנאף לא תגנב לא
תענה ברעך עד שקר כבד את
אביך ואת אמך ואהבת לרעך
כמוך ויאמר לו הבחור כל אלה
שמרתי מנעורי ומה יחסר עוד לי
ויאמר אליו ישו אם תרצה להיות
שלם לך ומכור את כל אשר לך
ותן לעניים ויהיה לך אוצר
בשמים ובא ולך אחריו וישמע
הבחור את הדבר וילך בעצבון
כי היה לו ירושה רבה וישו אמר
אל תלמידיו אמן אני אומר לכם
כי העשיר בקושי יבא אל מלכות
שמים ועוד אני אומר לכם קל הוא
לעבור הגמל בעד חור המחט יותר
מלבא

מלבא העשיר אל מלכות שמים
וכששמעו התלמידים את הדברים
האלה תמהו מאד לאמר ומי יוכל
להושע ויבט אליהם ישו ויאמר
אצל האנשים אי אפשר זאת אבל
לאלהים כל הם אפשרים: או ענה
כיפה ויאמר לו הננו עזבנו את
הכל ונלך אחריך ומה יהיה לנו
ויאמר אליהם ישו אמן אני אומר
לכם שאתם אשר הלכתם אחרי
בתולדה השנית כשישב בן האדם
על כסא כבודו תשבו גם אתם על
כסאות שתים עשרה ותשפטו את
שנים עשר שבטי ישראל וכל מי
שיעזוב את הבית או אחים או
אחיות או האב או האם או האשה
או הבנים או השדות בעבור
שמי הוא. מאה יקח ואת
החיים הנצחיים יירש ורבים מן
הראשונים

הראשונים יהיו אחרונים והאחרונים
יהיו ראשונים:

נדמתה מלכות שמים כ
לאדם בעל
הבית אשר יצא בתחילה בבוקר
לשכור פועלים לעבור את כרמו
והתנה עמם בעד זוז כל היום
וישלח אותם לכרמו ויצא בשעת
השלישית וירא אחרים העומדים
בשוק בטלים ויאמר אליהם לכו
גם אתם לכרמי ומה שהוא ישר
אתן לכם והם הלכו עוד יצא בשעה
ששית ותשיעית ויעש כמו כן
ובשעת עשתי עשרה יצא וימצא
אחרים עומדים ויאמר להם למה
אתם עומדים פה בטלים כל היום
והם אמרו אליו אין אדם שוכר
אותנו ויאמר אליהם לכו גם אתם
לכרמי: וכשהיה ערב אמר אדון
הכרם

הכרם למפרנסו קרא לפועלים
והשיב להם שכר והחל
מהראשונים עד האחרונים וכשבאו
אלה אשר באו בשעת עשתי
עשרה לקחו איש איש זוז: ויבאו
הראשונים ויחשבו כי יקחו יותר
מאלה ויקחו גם הם איש איש
זוז וכשלקחו לנו על בעל הבית
לאמר אלה האחרונים פעלו
בשעה אחת והשוה אותם לנו
שנשאנו משא היום וחום והוא
ענה לאחד מהם ויאמר אחי איני
עושה לך חמס: הלא על זוז
התנית עמי קח שלך ולך ורצוני
לתת גם לאחרון הזה כמו לך הלא
מותר לי לעשות בעניני מה
שארצה או אם רעה עינך כי אני
טוב כן יהיו אחרונים ראשונים
וראשונים אחרונים כי רבים נקראו
ומעטים

ומעטים נבחרו ויעל ישו אל
ירושלם ויקח את שנים עשר
תלמידיו בסתר ויאמר אליהם
הנה אנחנו עולים אל ירושלם
ובן האדם ימסר ליד שרי הכהנים
והסופרים ויחיבוהו למות
וימסרוהו לגוים להתלוצץ ולהוסר
ולהצלב וביום השלישי יקום אז
קרבה אליו אמם של בני זברי
עם בניה ותשתחו ותשאל ממנו
והוא אמר אליה מה תרצי ותאמר
לו אמור שישבו אלו שני בני
אחד לימינך ואחד לשמאלך ב
במלכותך ויען ישו ויאמר לא
ידעתם מה שתשאלו התוכלו
לשתות הכוס אשר אשתה אני
ולהטבל בטבילה שאטבל בה
אני אמרו אליו נוכל: והוא אמר
להם אכן את כוסי תשתו ותטבלו
בטבילה

בטבילה שכרה אני אטבל אך
לשבת לימיני או לשמאלי אינו
הוא לי לתת לכם אלא שלהם
נכון מן אבי וישמעו עשרה
ויכעסו על שני האחים וישו קרא
אותם לעצמו לאמור התרעו כי
שרי הגוים ימשלו בהם והגדולים
ישלטו ביניהם לא כן יהיה
ביניכם אלא כל מי שירצה
ביניכם היות גדול הוא יהיה
משרתכם ואשר ירצה ביניכם
היות ראשון הוא יהיה עבדכם
כמו בן האדם לא בא להשרת
אלא לשרת ולתת את נפשו
פריון לרבים וכשיצאו הם מן ירחו
הלכה אחריו כיתה רבה והנה
שני עורים יצאו וישבו על הדרך
וישמעו שיעבור ישו ויצעקו לאמר
אדני חננו בן דוד והכיתה
הוכיחם

הוכיחם ויאמרו להם החרישו והם
יותר צעקו לאמר אדני חננו בן
דוד : ויעמד ישו ויקרא להם לאמר
מה תרצו ואעשה לכם ויאמרו
אליו אדני שתפקחנה עינינו ויחון
אותם ישו ויגע בעיניהם ומיד ראו
וילכו אחריו :

כא **וכאשר** קרבו לירושלם
ויבאו אל בית
פאגי אל הר הזתים אז שלח ישו
שני תלמידים ויאמר אליהם לכו
אל הטירה שהיא לפניכם ופתאום
תמצאו שם אתון אסורה ועיר
אצלה התירו והגישו אליו ואם איש
מה יאמר אליכם אמרו כי אדני
הצטרך בם ומיד יניח אותם והזאת
היתה שיתקיים מה שנאמר על
ידי הנביא האומר אמרו לבת ציון
הנה מלכך יבוא לך עני ורוכב

על חמור ועל עיר בן אתונות וילכו
התלמידים ויעשו כמו שצוה אותם
ישו ויגישו את האתון ואת העיר
וישימו עליהם בגדיהם וירכיבו
אותו ממעל ורב הכיתה פשטו
בגדיהם בדרך ואחרים כרתו ענפי
עצים ויציעו בדרך והכיתות אשר
הלכו לפניו ואחריו קראו לאמר
הושענה לבן דוד ברוך אשר בא
בשם י' הושענה בעליונות וכשבא
אל ירושלם רעשה כל העיר לאמר
מי הוא זה ועמים אמרו הוא ישו
הנביא מן נצרת מהגליל ויבא ישו
אל היכל האלהים וישליך לחוץ
כל מוכרים וקונים בהיכל ואת
שלחנות השלחניים ומושבי
המוכרים את היונים הוא הפך
ויאמר אליהם כתוב כי ביתי בית
תפילה יקרא ואתם עשיתם אותו

מערת הלסטסין ויקרבו אליו
עורים ופסחים בהכל וירפאם
ויראו שרי הכהנים והכופרים את
הפלאות שעשה ואת הנערים
קוראים בהיכל ואומרים הושענא
לבן דוד ויכעסו ויאמרו אליו
התשמע מה יאמרו אלה וישו אמר
אליהם לא קראתם כי מפי עוללים
ויונקים יסדת עוז ויעזוב אותם וילך
חוץ לעיר אל בית עניה וישב שם
וישוב בבוקר אל העיר וירעב וירא
את עץ תאינה על הדרך ויבא
אליו ולא מצא בה כי אם העלים
לבדם : ויאמר לה לא יצא ממך
פרי לעולם ופתאום יבשה התאנה
ויראו התלמידים ויתמהו לאמר
איך פתאום יבשה ויען ישו
ויאמר אליהם אמן אני אומר לכם
אם תהיה לכם אמונה ולא תסתפקו

לא לבד בתאנה תעשו אלא אם
תאמרו להר הזה הנשא והשתלך
לים ויהיה ואת כל אשר תשאלו
בתפילה ובאמונה תקחו וכשבא
אל ההכל נגשו אליו כאשר היה
מלמד שרי הכהנים וזקני העם
לאמר במדה יכולת אתה עושה
אלה ומי נתן לך היכולת הזה ויען
ישו ויאמר להם אשאלכם גם אני
דבר אחר ואם אתם תאמרו לי
אותו גם אני אומר לכם במה יכולת
עשיתי מה שעשיתי טבילת יוחנן
מאין היא אם מן השמים או מן
האנשים והם חשבו ביניהם ויאמרו
אם נאמר מן השמים יאמר הוא
לנו מדוע לא האמנתם בו : ואם
נאמר מן האנשים נירא מן הכיתה
כי בעיני הכל היה יוחנן כמו נביא
ויענו ויאמרו אל ישו לא ידענו
ויאמר

ויאמר גם הוא אליהם וגם אני לא
אומר לכם במה יכולת עשיתי את
אלה ומה נראה לכם היה אדם
אחד ולו היו שני בנים ויגש אל
הראשון ויאמר בני לכה היום אל
כרמי לפעול והוא ענה ויאמר לא
אעשה וישב אחרי כן וילך ויגש
אל השני ויאמר גם כן והוא ענה
ויאמר אלך אדני ולא הלך : מי
מאלה השנים עשה רצון האב ענו
לו ראשון ויאמר אליהם ישו אמן
אני אומר לכם כי בעלי עבירה
וזונות ילכו לפניכם במלכות
האלהים כי בא אליכם יוחנן בדרך
צדקה ולא האמנתם לו אלא
בעלי עבירה וזונות האמינו לו
ואתם ראיתם ולא עשיתם תשובה
אחר כן להאמין לו שמעו משל
אחר היה אדם בעל הבית והוא

נטע כרם ואת משכה הקיף לו ויכר
בו יקב ויבן מגדל וימסר אותו
לכורמים לפועלו וילך לגור
וכשקרב עת הפרות שלח את
עבדיו אל הכורמים לקחת
הפירות והכורמים אחזו את עבדיו
ויכו האחד והאחר הרגו והאחר
סקלו : עוד שלח עבדים אחרים
רבים מהראשונים והם עשו להם
גם כן ובאחרית שלח אליהם
את בנו לאמר אולי ייראו את בני
והכורמים כשראו את הבן אמרו
בקרבם זה הוא היורש הבא
נהרגהו ולנו יהיה ירושתו ויאחזו
אותו ויוציאוהו מחוץ לכרם
ויהרגוהו חשבו בלבבכם כשיבוא
בעל הכרם מה יעשה לאלה
הכורמים ויענו לו ויאמרו את
הכורמים הרעים יאבד ברעתם

ואת כרמו יתן לאחר תחת חשכר
שישיבו לו פרי לעתותיהם ויאמר
אליהם ישו לא קראתם בתהלים
אבן מאסו הבונים היתה לראש
פנה מאת י'י היתה זאת היא
נפלאת בעינינו ועל כן אני אומר
לכם כי תוסר ממכם מלכות
האלהים ותנתן לגוים העושים
פרותיה ומי שיפול על האבן הזאת
ישבר ועל מי תפול תשבר אותו
וכששמעו שרי הכהנים ופרושים
את משליו ידעו שידבר עליהם
ויבקשו לאחוז אותו ויראו את
הכיתות כי נביא היה בעיניהם :
ויען ישו ויאמר עוד אליהם כב
במשלים לאמר נדמתה
מלכות השמים לאדם מלך שעשה
חתונה לבנו וישלח עבדיו לקרא
קרואים אל חתונה ולא אבו

לבא : עוד שלח עבדים אחרים
לאמר אמרו לקרואים הנה בריתי
הכינותי שורי וברבורי נטבחו וכלם
הם נכונים בואו אל החתונה ואלה
התרשלו וילכו אחד אל כפרו
ואחד אל סחורתו ושארים אחזו
עבדיו ובעושק הרגו וכששמע
המלך חרה אפו וישלח צבאותיו
ויאבד הרוצחים האלה ועירם שרף
באש ואז אמר אל עבדיו אך חתונה
נכונה והקרואים לא היו ראויים
ואתם לכו אל תוצאות הדרכים
וכלם אשר תמצאו קראו אל
החתונה ויצאו עבדיו על הדרכים
ויאספו כל אשר מצאו את רעים
ואת טובים ותמלא חתונת היושבים
במסיבה ויבא המלך לראות
היושבים וירא שם את האדם
לא היה לבוש בשמלת החתונה
ויאמר

ויאמר אליו רע היך באת הלום
ואין לך שמלת החתונה והוא
נאלם : אז אמר המלך לעבדיו
אסרו ידיו ורגליו ושלחוהו לחשך
החיצון ששם יהיה בכי וחירוק
שנים כי רבים נקראו ומעטים
נבחרו אז הלכו הפרושים ויועצו
ללכדו על זה הדבר וישלחו אליו
תלמידיהם עם עבדי הורודוס
לאמר רבי ידענו כי איש אמונים
אתה ודרך האלהים באמת תלמד
ואין עליך עניין כל אדם כי לא
תביט פני האדם ועל כן אמור לנו
מה נראה לך המותר לתת מס
לקיסר או לא וידע ישו רוע לבבם
ויאמר להם החנפים למה תנסוני
הראוני את מטבע המס והם הגישו
לו זוז אחד ויאמר אליהם למי
הצלם הזה והכתיבה הזאת ויענו
לו

לו ויאמרו לקיסר אז אמר אליהם
לכן תנו לקיסר את אשר לקיסר
ולאלהים אשר הם לאלהים
וכששמעו תמהו ויעזבו אותו ויסורו
ביום ההוא קרבו אליו הצדוקים
אשר הם אומרים שלא תהיה
תקומה וישאלו לו לאמר רבי אמר
משה אם ימות איש ובן אין לו יקח
אחיו את אשת המת לו לאשה כדי
לקיים לאחיו זרע ויעזוב את אשתו
לאחיו כן שני ושלישי עד השביעי
ואחר מתה גם האשה בתקומה
למי תהיה זאת האשה יען כי כל
השבעה היו בעליה ויען ישו ויאמר
אליהם אתם תועים ולא יודעים
את הכתובים ולא את כח האלהים
כי בתקומה לא יתחתנו ולא
תאורשנה כי אם יהיו כמלאכי
האלהים בשמים ועל תקומת
המתים

המתים לא קראתם מה שנאמר
מאת האלהים האומר אליכם אני
אלהי אברהם אני אלהי יצחק
אני אלהי יעקב ולא הוא אלהי
המתים כי אם אלהי החיים
וכששמעו הכתות תמהו על תלמודו
ופרושים כאשר שמעו כי הוא
החשה לצדוקים נוסדו יחד וישאל
לו אחד מהם והוא מלמד התורה
וינסהו ויאמר לו רבי איזו מצוה
גדולה בתורה ויען לו ישו ויאמר
תאהב את י'י אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך זו היא
המצוה הגדולה שבכל התורה
זו היא ראשונה אבל השניה שהיא
דומה לה היא ואהבת לרעך כמוך
באלה השתי מצות תלויה כל
התורה והנביאים וכשנקבצו
הפרושים שאל אליהם ישו לאמר
מה

מה נראה לכם על המשיח למי
הוא בן ויאמרו לו בן דוד הוא והוא
אמר אליהם והיך דוד ברוח קדשו
קורא לו אדוני לאמר נאם י' לאדני
שב לימיני עד אשית אויביך הדום
רגליך ואם דוד קראו אדני היך
הוא בנו ולא יכלו להשיבו דבר
ולא רצה עוד שום איש לישאל
ממנו עוד מן היום ההוא :

כג אז דבר ישו אל הכיתות ואל
תלמידיו לאמור על מושב
משה ישבו סופרים ופרושים וכל
אשר יאמרו לכם שמרו ועשו אבל
כמעשיהם לא תעשו כי הם יאמרו
אבל לא יעשו והם יקשרו משאות
כבדות ובלתי מתנשאות וישימו
על שכם האנשים ובעצמן לא
יגיעו אותן וגם כל מעשיהם הם
עושים כדי שיראו מבני אדם כי
ירחיבו

ורחיבו את טוטפותיהם ויגדילו
כנפות כסויותיהם ויאהבו
ראשונות מוסבות במשתי הערב
ואת ראשונות מושבות בבתי
כנסיות ואת פרסות בשוק ולהקרא
מאנשים רבי ואתם לא תקראו רבי
כי אחד הוא רביכם והוא המשיח
וכלכם אחים גם לא תקראו לכם
אב על הארץ כי אחד הוא אביכם
שבשמים ולא תקראו מלמדים כי
אחד הוא מלמדכם והוא המשיח מי
שהוא גדול מכם הוא יהי משרתכם:
ומי שיתרומ' ישפל ומי שישפל ירום
הוי לכם סופרים ופרושים חנפים
שתסגרו את המלכות שמי' לפני בני
האדם כי אתם לא תבאו ולא תניחו
את חרוצים לבא הוי לכם סופרים
ופרושים חנפים שתאכלו את בתי
האלמנות כדי לחתפלל תפילות
ארוכות

ארוכות ועל כן תקחו את משפט
ארוך הוי לכם סופרים ופרושים
חנפים שתלכו סביבות הים
והיבשה כדי שתעשו את גר אחד
וכשהוא נעשה אתם עושים אותו
בן גהינם במשנה מכם הוי לכם
מנהיגים עורים אשר תאמרו כל
מי שישבע בהיכל לא הוא מאומה
ואשר ישבע בזהב ההכל הוא חיב
כסילים ועורים איזה הוא גדול אם
הזהב או ההכל שיקדש הזהב וכל
אשר ישבע במזבח אינו מאומה
ואשר ישבע במתנה שעליו הוא
חייב העורים איזה הוא גדול אם
מתנה או המזבח אשר יקדש את
המתנה הנשבע במזבח ישבע
באותו ובכל אשר הם עליו ואשר
ישבע בהיכל ישבע באותו ועל
הזה שיושב בו והנשבע בשמים
ישבע

ישבע בכסא האלהים ובאותו
שיושב עליו: הוי לכם סופרים
ופרושים חנפים שתעשירו את
מנתא ופיגם וכמון ועזבתם אותם
שהם דומרים בתורה את משפט
חסד ואמונה: אלה הצטרכו
להעשות ואלה לא להונח
מנהיגים עורים שתוקקו את
יתוש ותבלעו את הגמל הוי לכם
סופרים ופרושים החנפים
שתטהרו מה שמחוץ הכוס ו
והקערה ובתוכם הם מלאים גזלה
וטמאה הפרוש עור טהר בתחילה
מה שהוא בתוך הכוס והקערה
כדי שיהיה טהור גם אשר מחוץ
הוי לכם סופרים ופרושים חנפים
כי דומים אתם לקברים מולבנים
אשר מחוץ נראים לבני האדם
יפים ובתוכם מלאים עצמות
המתים

המתים וכל טמאה וכן גם אתם
נראים מבחוץ צדיקים לבני האדם
ובתוככם אתם מלאים עול
וחמס הוי לכם סופרים ופרושים
חנפים אשר תבנו את קברי
הנביאים ותיפו את קברי
הצדיקים ותאמרו אם היינו
בימי אבותינו לא חבריהם היינו
בדם הנביאים ואכן עדים אתם
לעצמכם כי אתם באים מאותם
שהרגו את הנביאים ובניהם אתם
ואתם מלאו את מדת אבותיכם
נחשים ודורות האפעים איך
תברחו ממשפטו של גהינם: לכן
אני אומר לכם הנני שולח אליכם
את הנביאים ואת החכמים ואת
הסופרים ומהם תהרגו ותצלבו
ומהם תכו בשוטים בבתי כ
כנסיותיכם ותרדפו מעיר לעיר

כדי שיבא עליכם כל דם צדיק
אשר נשפך על הארץ מן הבל
הצדיק עד זכריה בן ברכיה אשר
הרגתם בין ההיכל ובין המזבח:
אמן אני אומר לכם כי כל אלה
יבאו על זה הדור: ירושלם ירושלם
אשר תהרגי את הנביאים ותסקלי
אותם שנשלחו אליך כמה
פעמים רציתי לקבוץ את בניך
כמו התרנגולת המקבצת א
אפרוחיה תחת הכנפים ואת
מאנת הנה יעזב לכם ביתכם
שומם ואני אומר לכם כי לא תראוני
מעתה עד אשר תאמרו ברוך אשר
בא בשם י'י:

כד ויצא ישו וילך מן ההיכל
ויקרבו תלמידיו ב
בעבור שיראו אותו בניני ההיכל
והוא ענה להם לאמור התראו

את כל אלה אמן אומר לכם לא
תעזב פה אבן על אבן אשר לא
תשבר וכשהו ישב על הר הזתים
נגשו לו תלמידיו בסתר לאמר
אמור לנו מתי יהיו אלה ומה אות
יהיה בביאתך ותכלית העולם:
ויען ישו ויאמר להם שלא יהיה
איזה אדם אשר ישיאכם כי רבים
יבאו בשמי לאמר אני משיח
ולרבים ישיאו : כי תשמעו
מלחמות ושמועות המלחמות
ראו שלא תבהלו צריך הוא
שיעשינה האלה ועוד אין קץ כי
יקום גוי על גוי ומלכות על
מלכות ויהיה דבר ורעב ורעש
הארץ בכולם המקומות ואלה
הם ראשית המכאובים אז יתנוכם
אל הצרה ויהרגו אתכם וישנאו
אתכם כל הגוים בעבור שמי ואז
יכשלו

יכשלו רבים וימסרו איש את רעהו
וישנא איש את אחיו ויקומו רבים
מנביאי השקר ויתעו את הרבים:
וכי ירבה פשע תקרר האהבה
מהרבים ומי שיעמד עד הקץ הוא
יושע וזאת תקרא בשורת המלכות
בכל העולם לעדות לכל הגוים
ואז תבא התכלית וכשתראו את
שקוץ משומם הנאמר מאת דניאל
הנביא שאמר שהוא עומד במקום
הקדש מי שקורא יבין אז אשר יהיו
ביהודה ינוסו אל ההרים ואשר
יהיה על הגג לא ירד לקחת מאומה
מן ביתו ואשר בשדה לא ישובו
לקחת את לבושו ואוי להרות
וליולדות ולמניקות בימים ההם
ואתם התפללו שלא יהיה מנוסכם
בחורף או בשבת כי אז תהיה צרה
גדולה אשר כמוה לא נהיתה

מראשית העולם עד עתה ולא
יהיה אחריכן ואם לא קצרו הימים
ההם לא יושע כל בשר רק בעבור
הבחירים יקצרו הימים ההם אז אם
איש יאמר לכם הנה פה המשיח
או בזה אל תאמינו בעבור שיקומו
משיחי השקר ונביאי השקר ויתנו
אותות גדולות ומופתים שגם יבואו
לידי טעות אם יוכל להיות בבחירים
ההם הנה אמרתי לכם לכן אם
יאמרו לכם הנה במדבר הוא אל
תצאו הנה בחדרים אל תאמינו כי
הברק יצא ממזרח ונראה עד
מערב כן תהיה ביאת בן האדם
בכל מקום שתהיה נבלה שם
יאספו הנשרים ומיד אחר צרת
הימים ההם יחשך השמש והלבנה
לא תתן אורה וכוכבים יפלו מן
השמים וגבורות השמים ימוטו ואז
תראה

תראה אות בן האדם בשמים ואז
יספדו כל שבטי הארץ ויראו את
בן האדם הבא בענני השמים בחיל
רב ובכבוד וישלח את מלאכיו
בשופר ובקול גדול שיאספו בחיריו
מארבע רוחות מרומי השמים
עד קצותם בעץ התאנה למדו
המשל כשיהיה ענפו רך ויצמחו
העלים ידעתם כי בקרוב יהיה הקץ
כן כשאתם תראו את כל אלה דעו
כי קרוב הוא בדלתים אמן אני
אומר לכם כי לא יעבור הדור הזה
עד שיעשו הכל שמים וארץ יעברו
ודברי לא יעברו עד היום ההוא
ועל השעה ההיא לא יהיה איש יודע
לא מלאכים בשמים כי אם אבי
לבדו וכאשר היה בימי נח כן תהיה
ביאת בן האדם כי כאשר היו
בימים ההם שהיו לפני המבול

אוכלים

אוכלים ושותים ומתחתנים ונותנים
לחתונה עד יום שבו בא נח אל
התכה ולא ידעו עד שבא המבול
וישא את הכל כן יהיה בואת בן
האדם : אז יהיו שנים בשדה אחד
ילקח ואחד יעזב שתים טוחנות
ברחים אחת תלקח ואחת תעזב :
שתים בערש אחד ילקח ואחד יעזב
ולכן שקדו כי לא ידעתם באיזו
שעה יבא אדוניכם ודעו זאת אם
ידע בעל הבית באיזו שעה הגנב
יבא באמת הוא ישקוד ולא יניח
לחתור את ביתו על כן גם אתם
תהיו נכונים כי לא ידעתם באיזו
שעה יבא בן האדם ומי הוא עבד
נאמן ומשכיל שאותו השים אדון
על בני ביתו שיתן להם מזון בעת
אשרי העבד ההוא שאותו בבא
אדוניו אל ביתו וימצאהו כן עושה

אמן

אמן אני אומר לכם כי באמת על
כל רכושו ישימם אותו ואם יאמר
העבד הזה רע בלבו יאחר אדוניו
לבוא ויחל להכות את העבדים
אשר עמו והוא יאכל וישתה עם
השכורים ויבא אדון העבד ההוא
ביום שלא התיחל ובשעה שלא
ידע ויבקע אותו ואת חלקו ישים
עם חנפים שם יהיה בכי וחירוק
שנים :

כה אז תדמה מלכות שמים לעשר
בתולות שלקחו את
לפידיהן ותצאנה לקראת החתן
חמש מהן היו כסילות וחמש מהן
היו משכילות החמש הכסילות
כשלקחו את הלפידים לא לקחו
שמן אתן והמשכילות לקחו את
השמן בכליהן עם הלפידים
ובשהחתן היה מאחר נמו וישנו

כלן

כלן ובחצות הלילה היתה צעקת
והנה החתן בא ותצאנה לקראתו
או קמו כל הבתולות האלה
ותכיננה את לפידיהן וכסילות
אמרו אל המשכילות תננה לנו
משמנכן כי לפידינו נכבו ותעננה
המשכילות ותאמרנה להם לא נתן
לכם פן יפסיק לנו ולכם לכן לכנה
אל המוכרות וקננה בעדכם
ובלכתן לקנות בא החתן אשר
היו מוכנות באו עמו אל החתונה
ונסגר הפתח ואחר כן באו שאר
הבתולות לאמר אדני אדני
פתח לנו והוא ענה לאמר אמן אני
אומר לכם שלא ידעתי אתכן ועל
כן אתם שקדו כי לא ידעתם את
היום ואת השעה אשר בה יבא
בן האדם כי כמו האדם כשהלך
לגור במדינות הים והוא קרא
לעבדיו

לעבדיו ויתן להם את רכשו לאחד
נתן חמש ככרים ולאחד שתים
ולאחד אחד לכל איש נתן ככחו
ויסע מיד ומי שלקח החמשה ככרים
הלך ויסחר באותן ויקנה חמש
אחרות וכן מי שלקח שתים קנה
עוד שתים אחרות ומי שלקח האחת
הלך וחפר בארץ ויטמן אותה
בארץ ויהי אחר זמן רב שב אותו
הארון ויעש איתם חשבון ויקרב מי
שלקח החמשה בכרים ויקרב עוד
חמש ככרים אחרים לאמר אדני
נתת לי חמש ככרים והנה הוספתי
עליהן עוד חמש אחרות: ויאמר
אליו ארוניו האח יען אשר היית
עבד טוב ונאמן על המעט בוא
ואפקידך על הרבים לך בוא אל
שמחת ארוניך: ויקרב גם מי שלקח
השנים כברים ויאמר אדני נתת לי
השנים

השנים ככרים והנה עוד שתים
אלה קניתי ויאמר אליו אדוניו האח
יען אשר היית עבד טוב ונאמן על
המעט בא נא ואפקידך על
הרבים לך בא אל שמחת אדוניך:
ויקרב גם מי שלקח את הככר אחת
ויאמר אדני ידעתי כי אתה אדם
קשה ותקצור אשר שם לא זרעת
ותאסף את אשר שם לא פורת
ויראתי והלכתי וטמנתי את ככרך
בארץ הנה לך מה אשר לך: ויען
אדוניו ויאמר אליו עבד רע ועצל
ידעת כי אקצור אשר שם לא
זרעתי ואאסף את אשר שם לא
פורתי צריך אתה לתת את כספי
לשלחניים ואכן אני הייתי בא
ולוקח את אשר לי בתרבית לכן
קחו נא ממנו את הככר ותנו לאותו
אשר לו העשר הככרים כי לכל

מי

מי שיש לו ונתן לו וישפע ומי שאין
לו גם מה שנראה היות לו יוקח
ממנו ואת העבד הבטל השליכו
אותו אל החושך החיצון אשר
שם יהיה בכי וחרוק שנים:
וכאשר יבא בן האדם בכבודו
וכל מלאכיו איתו או ישב
על כסא כבודו ויקהו לו לפניו
כל גוים ויפריד אותם אלה מאלה
כמו הרועה שיפריד את הכבשים
מעל הגדיים ויצג את הכבשים
אל הימין ואת הגדיים אל השמאל:
ואז יאמר המלך לאלה אשר יהיו
אל ימינו לכו ברוכי אבי ורשו את
הממלכה המוכנת לכם מראשות
העולם אני רעבתי ותתנו לי לאכול
צמאתי ותתנו לי לשתות: גר הייתי
ותאספוני ערום הייתי ותכסו אותי
חולה הייתי ותפקדו אותי בבית

האסורים

האסורים הייתי ותבאו אלי : אז
יענו הצדיקים לו לאמר אדני מתי
ראינוך רעב ונאכילך או צמא
ונשקך ומתי ראינוך גר ונאסיפך
או ערום ונכסך או מתי ראינוך
חולה או בבית האסורים ונבא
אליך ויענה המלך ויאמר אליהם
אמן אני אומר לכם כשעשיתם
לאחד מאלה אשר הם לי כאחים
קטנים כאילו עשיתם לי : ואז
יאמר המלך לאלה אשר יהיו
משמאלו סורו ממני ארורים לכו
אל אשו של עולם אשר הוכנה
לשטן ולמלאכיו : כי רעבתי ולא
נתתם לי לאכול צמאתי ואתם
לא השקיתם אותי גר הייתי ולא
האספתם אותי ערום הייתי ולא
כסיתם אותי חולה הייתי ובבית
האסורים ולא פקדתם אותי אז
הם

הם יענו לו לאמר אדני מה
ראינוך רעב או צמא או גר או
ערום או חולה או בבית האסורים
ולא שרתנוך : אז יענה להם
לאמור אמן אני אומר לכם כשלא
עשיתם לאחד מהקטנים האלה
לא עשיתם לי ואלה ילכו אל עונש
העולם והצדיקים לחיי העולם :

כו ויהי ככלות ישו את הדברים
האלה כלם אמר
לתלמידיו הידעתם כי אחר יומים
יהיה הפסח ובן האדם ימסר ויאסר
כדי להצלב אות אז נקהלו הכהנים
וזקני העם אל חצר שר הכהנים
אשר נקרא קאיפה ויועצו לתפוש
ישו במרמה ולהרגו : ויאמרו לא
נעשה זה ביום החג פן תהיה
מהומה רבה בעם וכאשר היה ישו
בבית עניה אחת בבית סימון
המצורע

המצורע נגשה לו אשה אשר בידה
פך שמן יקר והיא שפכה על ראשו
והוא היה יושב ויראו התלמידים
ויכעסו ויאמרו על מה זאת
האבידה כי יכול השמן הזה
להמכר בממון רב ולהנתן לעניים
וידע ישו ויאמר להם למה אתם
מאלצים את האשה הזאת כי
היא פעלה בי מעשה טוב ואתכם
תמיד יהיו עניים ואני לא אהיה
תמיד אתכם : והיא שלחה את
השמן הזה על גופי לקברני עשתה
אמן אני אומר לכם בכל מקום
אשר שם תקרא הבשורה הטובה
הזאת בכל העולם מכל מה שהיא
עשתה יאמר על שמה ולזכרונה אז
הלך אחד מהשנים עשר תלמידיו
והוא אשר נקרא יהודה אישכריוטי
וילך אל ראשי הכהנים ויאמר
אליהם

אליהם מה תרצו לתת לי ואני
אמסר אותו לכם והם נקבו לו שלשי׳
כספים ומאז הוא בקש העת הנכון
למסור אותו וביום הראשון מחג
המצות קרבו התלמידים אל ישו
לאמר איפה תרצה לאכול את
הפסח ויאמר ישו לכו אל העיר אל
אחד ואמרו לו המלמד אומר עתי
קרובה היא ועמך אעשה הפסח
עם תלמידי ויעשו התלמידים
כאשר צוה אותם ישו ויכינו הפסח
וכשהיה ערב ישב על השלחן עם
שנים עשר תלמידיו וכאשר היו הם
אוכלים אמר הוא אמן אני אומר
לכם כי אחד מכם ימסר אותי ויחר
אפם מאד וכל אחד החל לאמר
האם אני הוא אדני ויען הוא ויאמר
מי שיטביל אתי יד בקערה הוא
ימסרני : ואכן בן האדם ילך
כמו

כמו שנכתב עליו אבל באמת אוי
לאותו האדם אשר על ידו ימסר בן
האדם טוב היה לו שלא היה נולד
האדם ההוא ויען יהודה אשר מסר
אותו ויאמר האם אני הוא רבי
ויאמר לו אתה אמרת ויהי כאשר
ישבו לאכל לקח ישו את הלחם
ויברך ויבצע ויתן לתלמידיו לאמור
קחו ואכלו זה שהוא גופי ואחר כך Nota
לקח את הכוס ויברך ויתן להם
לאמר שתו ממנו כלכם כי זהוא
דמי של ברית החדשה אשר ישפך
בעבור רבים לכפור החטאים ואני
אומר לכם מעתה לא אשתה מן
פרי הגפן עד אותו היום אשר
אשתהו עמכם חדש במלכות אבי
אשר בשמים הוא וכשאמרו את
התהילה יצאו אל הר הזיתים אז
אמר להם ישו כלכם תכשלו בי

בלילה הזה: נכתב הך את הרועה
ותפצנה הצאן ואחרי שאקום אלך
אל הגליל לפניכם ויען כיפא
ויאמר לו אם כלם יכשלו אני לא
אכשל בך ויאמר לו ישו אמן אני
אומר לך כי בלילה הזאת בטרם
ישור התרנגול שלשה פעמים
תכחשני ויאמר לו כיפא גם אם
אצטרך למות אתך לא אכחשך
וכן גם כן אמרו כל התלמידים אז
בא ישו אתם לכפר ששמו גי
שמנים ויאמר אל תלמידיו שבו
בזה עד שאלך לשם ואתפלל
והוליך אתו כיפא ושנים בני זבדי
והתחיל להתעצב ולהתרדות ואמר
אליהם עציבת נפשי עד מות פה
תמתינו לי ושקדו עמי ויעבר מעט
ויפול על פניו ויתפלל לאמר אבי
אם אפשר שיעבור הכוס הזה ממני

עשה אבל לא יהי כרצוני אלא
כרצונך עשה ויבא אל תלמידיו
וימצאם ישנים ויאמר אל כיפא אם
לא יכולתם שעה אחת לשקוד עמי
שקדו והתפללו שלא תבאו ואולם
חרות היא שוקדת אבל הבשר הוא
חלש עוד הלך שנית ויתפלל
לאמר אבי אם לא יוכל לעבור
הכוס הזה ממני אלא צריך שאשת׳
אותו יהי כרצונך ויבא עוד וימצאם
ישנים כי עיניהם היו כבדות
ויעזוב אותם וילך עוד ויתפלל
שלישית ויאמר אותה התפלה
שכבר אמר אז בא אל תלמידיו
ויאמר אליהם שנו עתה ונוחו הנה
קרבה השעה שבן האדם ינתן ביד
החטאים קומו ונלכה הנה יקרב
שימסור אותי עוד הוא היה מדבר
והנה יהודה אחד מן השנים עשר

תלמידיו בא ואתו המון רב עם
חרבות ורמחים והם היו שלוחים
מראשי הכהנים ומזקני העם
ויהודה אשר מסר אותו נתן לאותו
העם הבא עמו אות לאמר מי אשר
אשק הוא הוא ואותו תפשו ויגש מיד
אל ישו ויאמר שלום רבי וישק לו
ויאמר אליו ישו אהובי למה באת
אז קרבו וישלחו יד על ישו ואחזו
אותו והנה אחד מאלה אשר היו
עם ישו שלח יד וירק את חרבו ויך
את עבד ראש הכהנים ויכרת את
אזנו אז אמר לו ישו השב את חרבך
אל מקומה כי כל אשר יקחו את
החרב יאבדו על החר׳ הלא תחשוב
כי לא אוכל לישאל מעם אבי
שישלח בעבורי עתה יותר משנים
עשר לגיוני מלאכים ואיך יתקימו
המכתבים הכתובים כי צריכה היא

להעשות כן באותה שעה אמר ישו
אל הכיתות כמו אל ליסטס יצאתם
לקראתי בחרבות ורמחים לתפוש
אותי בכל יום ישבתי אצלכם
ואלמד אתכם בהיכל ולא אחזתם
אותי וכל זה היה כדי שיתקימו
מכתבי הנביאים אז התלמידים
כלם עזבו אותו וינוסו והם אחזו את
ישו ויוליכו אותו אל קאיפה ראש
הכהנים אשר שם סופרים וזקנים
נאספו וכיפה בא אחריו מרחוק עד
חצר ראש הכהנים ויבאו אל הבית
וישב עם המשרתים לראות מה
יהיה הקץ : וראשי הכהנים וכל
כנסת בקשו עד שקר על ישו
למסור אותו למות : ולא מצאו
כשקרבו רבים עדי שקר ולסוף
באו שנים עדי שקר ויאמרו זה אמר
אני אוכל להרוס היכל האל

ובעוד שלשה ימים אוכל לבנותו :
ויקם ראש הכהנים ויאמר לו לא
תענה כלום על אלה אשר יעידו
עליך וישו לא ענה כלום והחריש:
וראש הכהנים אמר אליו אשביעך
באלהים חיים שתאמר לנו אם
אתה משיח בן האלהים ויען ישו
ויאמר לו אתה אמרת : ואכן אני
אומר לכם מעתה תראו את בן
האדם היושב מימין כח האלהים
הבא בעבי השמים אז ראש
הכהנים קרע את בגדיו לאמר גדף:
על מה נצטרך עוד לעדים הנה
שמעתם עתה שהוא גדף מה נראה
לכם והם ענו לאמר חייב מיתה
הוא זה אז הקיאו על פניו ויכוהו
באגרוף ואחרים שלחו את הידים
אל פניו לאמר הנבא לנו משיח מי
הוא אשר הנה אותך וכיפה ישב

בחוץ בחצר ותגש אליו שפחה
לאמר ואתה היית עם ישו הגלילי:
והוא כחש לעיני הכל לאמר לא
ידעתי מה את אומרת וכשהוא יצא
לדלת ראתה אותו שפחה אחרת
ותאמר לאותם אשר היו שם גם
זה היה את ישו הנצרי : ועוד
בשבועה כחש ואמר אני לא ידעתי
אותו ולאחר מעט קרבו מי שעמדו
שם ויאמרו לכיפה באמת גם אתה
הוא מהם כי לשונך יגלך אז
התחיל לאלות ולהשבע שלא
ידע אותו האדם ומיד שר התרנגול
ויזכור כיפה את דברי ישו אשר
אמר בטרם ישור התרנגול
תכחשני שלשה פעמים ומיד יצא
לחוץ ויבכה במרירות :

ויהי בבקר ונוסדו יחד כל כז
ראשי הכהנים וזקני
העם על ישו כדי לחייבו למות
ויאסרוהו ויוליכהו וימסרו אותו אל
פונקיוש פילטוש הפקיד אז ראה
יהודה אשר מסר אותו כי נתחייב
הוא למות וינחם וישב את
השלשים כסף אשר נתנו לו
ויתנם לראשי הכהנים ולזקנים
לאמר חטאתי יען אשר מסרתי את
דם הצדיק והם אמרו מה עלינו
אתה תראה והוא השליך את
השלשים כסף אל ההכל ויתתל
בפח וראשי הכהנים לקחו את
הכסף ויאמרו לא הותר לשלוח
אותם לקרבן כי שכר הדם הם
ויועצו עצה ויקנו מאלה את חלקת
שדה היוצר לקבורת הגרים ועל
כן נקרא החלקה חקל דמה עד

היום הוה או נתמלא מה שנאמר
על ידי ירמיה הנביא האומר ויקחו
את שלשים הכסף אדר היקר
היקור אשר הוקירו מאד בני
ישראל ויתנו אותם לחלקת היוצר
כאשר העיד בי י׳י וישו עמד לפני
הפקיד וישאל אותו הפקיד לאמור
האתה מלך היהודים ויען לו ישו
ויאמר אתה אומר וכשהלשינו
אותו ראשי הכהנים והזקנים הוא
לא ענה אותם מאומה אז אמר לו
פילטוש לא שמעת העדות אשר
העידו עליך והוא לא ענה לו כלום
אפילו דבר אחד ויתמה הפקיד
מאד וביום החג היו נוהגים שהפקיד
היה מוציא לעם אסור אחד אד
אשר ירצו ואז היה אצלו אסור
אחד פריץ ונקרא שמו בר רבה
וכשנאספו המה אמר אליהם
פילטוס

פילטוס את מי תרצו ואשלח אתכם
אם בר רבה או ישו שנאמר משיח
כי הוא ידע שהם בשנאה מסרו אותו
ובשבתו על בימה שלחה לו אשתו
לאמר לא יהיה לך עסק את הצדיק
ההוא כי סבלתי את רבות היום
בעבורו וראשי הכהנים והזקנים
פתו את העם לישאל בר רבה
ולאבד את ישו ויען הפקיד ויאמר
אליהם למי תרצו שישלח לכם
מן השנים והם אמרו את בר רבה
ויאמר אליהם פילטוש ומה אעשה
מישו שנקרא משיח ויענו כלם
ויאמרו יצלב ויאמר להם הפקיד
ומה הרעה אשר עשה והם חזרו
וקראו יצלב וירא פילטוש כי הוא
לא הצליח כי מהומה גדולה תקום
לכן לקח את המים ויכבס ידיו
לפני העם לאמר נקי אני מדם
הצדיק

הצדיק הזה אתם תראו ויען כל העם
ויאמר דמו עלינו ועל בנינו אז שלח
להם בר רבה ואת ישו מסר להם
ליסרו בשוטים ולהצלב: ואז
סטרטיוטין מהפקיד לקחו את ישו
ומסר להם בבית דין ויקהילו אליו
את כל הכיתה ויפשיטו אותו
ויסובבהו מעיל שני וסבבו את
ראשו סירים לעטרה ויתנו קנה
בימינו ויכרעו ברכים לפניו ויליצו
לו לאמר שלום לך מלך יהודים
ויקיאו בו ויקחו את הקנה ויכו את
ראשו ואחרי שהלעיגו לו הפשיטוהו
את המעיל וילבישוהו בגדיו ויוליכו
אותו להצלב והם יצאו ומצאו אדם
קירני ושמו סימון ואותו נגשו לשאת
את צליבו ויבואו אל המקום
שנאמר גלגלתא ויתנו לו יין מהול
בראש וכשטעם וימאן לשתות:

ואחרי

ואחרי שצלבו אותו חלקו בגדיו
ויפילו הגורל למלאת מה שנאמר
על פי הנביא האומר יחלקו בגדי
להם ועל לבושי יפילו גורל וישבו
וישמרוהו וישימו את דינו על ראשו
וכן היה כתוב זה ישו מלך היהודים
אז נצלבו אתו שנים לסטסין אחד
מימין ואחד משמאל וכל העוברים
היו מגרפים אותו ומניעין את ראשן
לאמר האח שתשבור את היכל
האלהים ובשלשת ימים תבנהו
הושיעך אם בן האלהים אתה רד
מן הצליב וגם כן ראשי הכהנים
ילעיגו עם הספרים ועם הזקנים
לאמר האחרים הושיע ואת עצמו
לא יוכל להושיע אם הוא מלך
ישראל ירד עתה מן הצליב הזה
ואנו נאמין בו בטח באלהים יצילהו
עתה אם חפץ כי אמר בן אלהים

אני

אני וכן גם כן חרפוהו לסטסין אשר
נצלבו אתו ומשעה הששית היה
חושך על כל הארץ עד שעה
תשיעית ובשעה תשיעית קרא ישו
בקול גדול ויאמר אלי אלי למה
שכחתני וקצ׳ אנשי׳ אמרו כששמעו
אמרו לאליה זה קורא ופתאום רץ
אחד מהם ויקח את הספוג וימלא
אותו חומץ וישים על הקנה ויתן לו
לשתות ואחרים אמרו הרף ונראה
אם יבא אליהו להציל אותו וישו
קרא עוד בקול גדול וישב את רוחו
והנה פרוכת ההיכל נקרעה לשני
חלקים ממעל עד למטה והארץ
רעשה וסלעים נקרעו וקברים
נפתחו ורבות גופות הקדושים אשר
שכבו קמו ויצאו מן הקברים אחר
תקומתו ובאו אל עיר הקדש ונראו
לרבים ושרי המאה אשר היו אתו
לשמור

לשמור ישו כשראו את רעש הארץ
ואותם שנהיו יראו מאד ויאמרו
באמת בן האלהים היה זה והיו
שם נשים רבות מרחוק רואות אשר
באו אחרי ישו מהגליל המשרתות
לו וביניהם היתה מרים מגדלנית
ומרים יעקב ואם יוסף ואם ובדי
וכשהיה ערב בא איש אחד עשיר
מן הרמתים ושמו יוסף וגם הוא
תלמיד ישו והוא נגש אל פילטוש
וישאל את גוף ישו אז פילטוש צוה
לתת את גוף ישו ויקח יוסף את גוף
ישו ויעטוף אותו בסדין טהור וישים
אותו בקברו חדש אשר חצב בסלע
ויגל את האבן גדולה על פתח
הקבר וילך והיו שם מרים מגדלנית
ואחרות מרים יושבות למול הקבר
וביום אחר אשר הוא אחר בריקת
חמץ נאספו ראשי הכהנים ופרושים
אל

אל פילטוש לאמר אדני זכרנו כי
זה המתעה אמר כי בעוד שלשת
ימים אחרי מותי אקום על כן צוה
להשמר הקבר עד יום השלישי
פן יבואו תלמידיו ויגנבוהו ויאמרו
לעם כי מן המתים הוא קם ויהיה
התעתוע האחרון רע מן הראשון:
ויאמר אליהם פילטוש הנה יש
לכם משמרת לכו ושמרו כאשר
ידעתם והם הלכו ויבצרו את
הקבר בשומרים ויחתמו האבן:

כח **ובערב** השבת שיאיר
באחד השבת
באה מרים מגדלנית ומרים אחרת
לראות את הקבר והנה היה רעש
גדול כי מלאך י״י ירד מן השמים
ויגש ויגל את האבן מן הפתח וישב
עליה ויהיה מראהו כמו ברק
ובגדיו כמו שלג ומן יראתו נבהלו
השומרים

השומרים ויהיו כמו מתים ויען
המלאך ויאמ׳ לנשים אל תיראינה
אתן ידעתי כי את ישו אתם
מבקשות איננו פה כי הוא קם
כמו שאמר באנה וראנה המקום
אשר בו השכב אדני ופתאום
לכנה ואמרנה לתלמידיו כי קם
ממתים והנה ילך לפניכם בגליל
ושם תראינה אותו והנה אמרתי
לכם ובמהרה יצאו מן הקבר
ביראה ובשמחה גדולה וירוצו
להגיד לתלמידיו וכשהלכו לגיד
לתלמידיו הנה ישו בא לקראתן
לאמור שלום לכן והנה נגשו
ותפשו את רגליו ותשתחוינה לו
אז אמר להן ישו אל תיראינה
לכנה והגדנה לאחי שילכו
לגליל כי שם יראוני וכאשר
הלכו והנה קצת מהשומרים באו
לעיר

AD LECTOREM.

QVæ sequuntur Iudæorum obiecta in Mattheũ, ad calcem euangelij Hebraici adnexa inuenimus. Ea huc adscribenda curauimus non aliam ob caussam, quàm vt solitam & antiquam miseræ huiusce gentis peruicaciam agnosceres, simúlque cæcitatem iam olim à Prophetis prædictam, ita eorum animis insedisse perspiceres, vt planè sint deplorati. Cæterùm his respondere, homini Christiano perfacile fuerit.

לעיר ויגידו לראשי הכהנים את
כל אשר היה ויאספו הזקנים
ויועצו ויתנו כסף רב לסטרטיוטין
לאמר אמרו כי תלמידיו באו
בלילה ויגנבהו בשכבנו ואם זאת
תשמע מאת הפקיד אנחנו נפתה
אותו ונבטיח אתכם והם לקחו את
הכסף והם עשו כאשר הם לומדו
והדבר פורסם בין היהודי׳ עד היום
הזה ואחד עשר תלמידיו הלכו אל
הגליל על הר אשר שם העיד
בהם ישו ויראו אותו וישתחוו
וקצת הסתפקו ויגש ישו וידבר
אליהם לאמר נתונה לי כל
ממשלת בשמים ובארץ לכן אתם
לכו ולמדו כל הגוים וטבלו אותם
בשם האב והבן ורוח הקדש ולמדו
אותם לשמור כל אשר צויתי
אתכם והנני עמכם כל הימים עד
תכליתה עולם׃ חזק׃

1 **שאל** היאך אתם אומרים שישו בא לטר בני
האדם מן הפשעים וכדי להוציאם
מן הגיהנם והנה הוא בהריגתו
הוסיף החטא על היהודים שתלאוהו
שלא נמצא חטא גדול מתלית
האלוה:

2 **שאל** כתוב בספר מתי לא באתי לחסור וכו׳
וכתיב בתורת משה וביום השמיני
ימול בשר ערלתו וכתיב כל
המצוה אשר אנכי מצוך היום
תשמרון לעשות לא תוסיף עליו
ולא תגרע ממנו אם כן נמצא
שהוא הפר תורת משה:

3 **שאל** אם אלהים הוא למה קרא עצמו בן אדם
והלא מצינו בכמה מקומות
שמוחור

שמוחיר לנו התורה שלא לדמותו
לבן האדם כמו שכתוב לא איש
אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ועוד
אמר דוד אל תבטחו בנדיבים בבן
אדם וכו׳ ועוד כתוב ארור הגבר
אשר יבטח באדם וכל אילו הדברים
היו בישו שנקרא בן אדם:

4 **שאל** כתוב בישעיה אוכלי בשר החזיר השקץ
והעכבר יחדיו יסופו נאום י׳י
משמע שבשר החזיר אינה מותרת
לעולם:

5 **שאל** למה מתענין ביום ששי שבו נתלה לפי
דבריכם שתלייתו ובסורין שלו
אתם נצלתם מגהינם היה לכם
לעשות

לעשות באותו היום חג ומשתה
ושמחה:

6 שאל מה עשה ישו יותר
מכל שאר האנשים
הקדושים שהרי חנוך ואליה עלו
למרום ומשה הפך את המים לדם
המתיק מי המרים הוליך ישראל
לתוך הים אלישע עשה מכר שמן
אחד כמה כלים מלאים אסף נעמן
מצרעתו והחיה שני מתים ועם
כל זה אין אנו מאמינים שהם
אלוהות אלא אנשים צדיקים:

7 שאל לדבריכם שאתם
אומרים שהוא היה
בן אלהים הרי מצינו בכמה
מקומות שישראל קרוים בנים
למקום שנאמר בנים אתם לי״י אם
בן

בן אינו לומר שהוא אלוה שאם
כל ישראל יהיו אלוהות:

8 שאל היך הוה משיחכם
שר שלום שהיה כל
ימיו תגר ומאז לא נשקט העולם
ממלחמות וכתיב למרבה המשרה
ולשלום אין קץ וישו אמר לא באתי
לשום שלום בארץ כי אם חרב אם
כן דבריו סותרים לנביאים:

9 שאל אם הוא אלוה למה
כסה את עצמו
בבשר ומפני מה לא בא בפרהסיא
לחדש תורתו בגלוי כדי שלא
יטעו אנשי אותו הדור גדולה
האבידה שאבד בכסוי זה יותר
מן הפדיון שהרי באותו כסוי נחלקו
עליו מהאמין בו:

10 **שאל** כתוב כמו שהיה יונה
במעי הדג שלשה
ומים ושלשה לילות כן יהיה ישו
בארץ שלושה ימים ושלשה לילות
זה אינו אמת שהרי הוא לא היה
לדבריכם בארץ אלא שלשה ימים
ושני לילות :

11 **שאל** כתיב כי לא יראני
האדם וחי והיאך אם
ישו היה אלוה למה ראו אותו כל
בני העולם ולא מת אפילו אחד
מכל אותם שראוהו :

12 **שאל** כתיב שכל מי שמאמין
בישו אפילו כגרעין
של חרדל יוכל בדבורו להמיש
הר ממקומו ואנו רואים אפילו
היותר קרושים שהיו בהם לא

יכלו לעשות דבר אחד קל כל
שכן כל שאר העמים אם כן לא
היה בידם שולטנות ויכולת
לעשות שום דבר אף אם
בו יאמינו :

13 **שאל** אם משיחכם אלהים
למה רכב על הבהמת
טמאה והלא כתוב בתורה גם
הצאן והבקר אל ירעו אל מול
ההר ההוא ומה אפילו בהמה
טהורה גזר שלא ירעו כל שכן
בהמה טמאה וכאן הוא רכב
בעצמו על הבהמה טמאה :

14 **שאל** למה נרעב ישו אם
תאמר למען הבשר
והלא ראינו במשה עליו השלום
שהיה גם הוא בשר ודם וצם

ארבעים יום וארבעים לילה
כשקרב עצמו אל השכינא ולא
נרעב וזה שהיה הוא עצמו אלוה
למה נרעב בשרו :

שאל אם שה של פסח
רמז על ישו אם כן
משמע שישוים הרבה עתידים
להולד ולתלות מאחר שלא ציוה
לבני ישראל לקחת שה אחד אלא
הרבה פסחים לקחו :

שאל כתיב קחו זה הלחם
הוא גופי וזה היין
הוא דמי בערות החדשה איך היה
זה חתך חתיכת בשרו ונתן להם
או גופו היה מלחם ויין ומן
השיורים נתן לחם וזהו הגוף
שאכלו ושתו :

שאל למה היתה עציבה
נפשו על המות אם
תאמר שהוא מדבר על הבשר
שהוא מפחיד והלא הוא אומר
עציבת נפשי ולא עציבת בשרי
וגם כל העולם יודעים שהבשר
אינו מדבר ואינו יודע כלום
אלא היא כאבן כי אם מכח
הרוח :

שאל אם הוא בן האלוה
והאב והבן כלם אחד
מן החיוב שיהיה גם הרצון אחד
והוא כשהיה מתפלל לפני אביו
אמר אבי אם אפשר שלא
אשתה זה הכוס עשה ואם לאו
עשה כטוב בעיניך לא יהיה
כרצוני אלא כרצונך אם כן לא היו
הרצונות שוות :

19 שאל אם הוא היה אלוה
למה כשהתפלל
אמר לאביו שיעשה רצונו נראה
מכאן שלא היה בידו כח לעשות
כלום אלא ברצון אביו ואם כלום
עשה ברצון אביו עשה ולא
מיכולתו :

20 שאל למה אמר נתונה היא
לי כל ממשלת שמים
וארץ ומי נתן לו אם הוא בן אלהים
ואלוה כמו שאתם אומרים אין
צריך מתנה והלא כל העולם כולו
שלו הוא :

21 שאל כשם שהבשר
והנשמה יחד הם
אדם כך כדבריכם אלהות
ואדם כאחד הם המשיח אם כן
כשנהרג

כשנהרג האדם נהרג האלהות ישו
היה לפי דבריכם אלוה ואדם
ונהרג אם כן נהרג אלהותו אם
נהרג אלהותו הוא לא היה אלוה
כי האלוה לא יהרג :

22 שאל אם הוא בא בארץ
למסור עצמו ליסורים
ולמיתה בעדכם למה אמר
שיהודה אסקריוטי מסרו הרי לכך
בא להיות נשפט ונדון :

23 שאל לאותם שאומרים
שבעון הריגת ישו
אנו בגלות זה אינו אמת הלא
קודם מיתתו אנו בגלות ואף אם
יהיה כן כבר כתב שבשעת
מיתתו בקש מאביו ואמר אבי
מחול להם מה שהם עושים כי
אינם

אינם יודעים מה שעושים ואם
האב והבן דבר אחד ורצון אחד
יהיה באמת נמחל אותו
העון יען שהוא
בעצמו
מחל: